

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

42. ČÍSLO / XVII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 € / 12,05 Sk

18. ŘÍJNA 2009

Z obsahu:**Svatý Anselm
z Canterbury**

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
23. září 2009
- strana 2 -

Žena misionářka

Matka Evženie Ravasiová,
apoštolka Boha Otce
- strana 4 -

Milion Biblí pro Čínu

Když se Bůh ujme
režie, dějí se
nepochopitelné zázraky
- strana 6 -

Zemřel

ThDr. Antonín Huvar
Jan Graubner
- strana 8 -

**Padre Nazzareno
Lanciotti, mučedník
3. tisíciletí**

- strana 9 -

Pán Ježíš o svých kněžích

Plodnost kněží
skrze Slovo
- strana 10 -

Památka

na apoštolskou návštěvu
Benedikta XVI. - kněž-
ské zvony pro Nepomuk
- strana 11 -

NA POSLEDNÍ
STRANĚ INFORMACE
O PŘEDPLATNÉM
NA ROK 2010

18. října 2009 – Den modliteb za misie

Mučedník P. Nazzareno Lanciotti (* 3. 3. 1940 – † 22. 2. 2001)

Svatý Anselm z Canterbury

V Římě na pahorku Aventinum se nachází benediktinské opatství svatého Anselma. Jako sídlo Institutu pro vyšší studium a opata primase konfederovaných benediktinů je místem, které v sobě spojuje modlitbu, studium a správu, právě ty tři aktivity, které charakterizují život světce, jemuž je zasvěcena: Anselmovi z Aosty, jehož 900. výročí úmrtí připadá na letošní rok. Četné iniciativy, jaké podnikla především diecéze Aosta k tomuto slavnému výročí, svědčí o trvalém zájmu, který probouzí tento středověký myslitel. Je znám také

jako Anselm z Le Bec a Anselm z Canterbury vzhledem k měštům, ke kterým měl vztah.

Kdo je tato osobnost, s níž se cítí zvláštním způsobem svázána tři místa, která jsou od sebe vzdálená a nacházejí se ve třech různých zemích, v Itálii, Francii a Anglii? Je to mnich s intenzivním duchovním životem, vynikající vychovatel mládeže, teolog s mimořádnou spekulativní kapacitou, moudrý vládce a neústupný obhájce libertas Ecclesiae – svobody Církve. Anselm je jedna z vynikajících osobností středověku, která toto všechno uměla sladit díky hluboké mystické

zkušenosti, jež vedla jeho myšlení i jednání.

Pestré mládí

Svatý Anselm se narodil roku 1033 (nebo počátkem roku 1034) v Aostě jako prvorozený ve šlechtické rodině. Otec byl drsný člověk oddaný životním rozkoším, který rozhazoval své jmění; matka byla naopak ženou vznešených mravů a hluboké nábožnosti (srov. Eadmero, Vita s. Anselmi, PL 159, sl. 49). To ona se ujala prvotní životní a náboženské výchovy syna, kterého pak světila benediktinům v převorství Aosta. Jak vypráví životopisec, Anselm si jako dítě

Jsou určité nevyléčitelné nemoci, které neohrožují bezprostředně život, vyžadují však, abychom se vyvarovali všeho, co je nebezpečné pro organismus takovou nemocí postižený. Některé z těchto nemocí jsou způsobeny tím, že se mezi lidmi zabydlel nezdravý způsob života.

To, co je pro zdraví škodlivé, nezávisí na našem rozhodnutí ani na tom, zda to většina respektuje, nebo to přehlídí.

Podobně trvale nemocnou a ohroženou je naše lidská přirozenost. Bez ohledu na to, zda to uznáváme, nebo ne, je a zůstává náchylná ke zlému. Musíme se vystříhat toho, co by naše narušené duchovní zdraví mohlo povážlivě ohrozit. V naší přirozenosti je narušena nadvláda ducha nad žádostmi těla. O těchto následcích prvotní neposlušnosti člověka, které označujeme také pojmem dědičný hřích, nechce člověk dnes nic slyšet. A je tomu tak nejen u lidí bez víry, což je pochopitelné, ale tato skutečnost se vytrácí i z povědomí lidí věřících. Svátý Pavel mluví o skutecích těla, které jsou v rozporu se skutky ducha.

Na několika místech je podrobně vypočítává. Svátý Jan shrnul zlé náklonnosti do tří stěžejních pojmů: žádostivost těla, žádostivost očí a pýcha života.

Kníže tohoto světa však o této „Achillově patě“ lidské přiroze-

Editorial

nosti velmi dobře ví a dokonale jí využívá. Projevuje se to zcela evidentně především ve dvou oblastech. Na využívání žádostivosti těla a žádostivosti očí je cílevědomě postavena celá praxe současných sdělovacích prostředků a reklamy. Dráždění této žádostivosti je nejspolehlivějším způsobem, jak si získat pozornost co nejširších vrstev. Ve společnosti zaplavované těmito podněty se nakonec všechno to, čemu by se měl člověk jako zdraví škodlivému vyhýbat, stává samozřejmou součástí života, smýšlení a pozornosti a pro mnohé se to dokonce stalo něčím vyhledávaným a přímo oprávněně požadovaným. Důsledky se projevují katastrofálním způsobem, který ústí do nezvratného vymírání takto degenerované společnosti.

Původní výraz Janova listu „superbia vitae“ – pýcha života – upřesnila Nová Vulgáta termínem „iactantia divitiarum“, to znamená „pyšnění se bohatstvím“. Nevím, kdo si to uvědomuje, ale na tento lidský hříšný sklon spoléhá celý ekonomický systém současného světa. Žijeme ve světě, který oficiálně staví na náklonnosti člověka, která je v naprostém rozporu s evangeliem, protože ze své podstaty odporuje jak pravdě, tak lásce.

Světový ekonomický systém není nějaké nevyhnutelné stadium společenského vývoje, nýbrž jsou to pravidla a zásady, které si stanovili sami lidé. V teorii i v praxi se z hříšné náklonnosti k pýše z majetku stal hlavní motor lidského jednání. Zformovala se tak společnost, která staví nikoliv na silných stránkách lidské osoby, ale na jedné z jejích největších slabostí. Tato lidská žádostivost, probuzená a vystavená aktuální příležitosti, se osvědčila jako neodolatelná a umí dohnat člověka k mimořádnému úsilí. Ale poněvadž není založena na dobru v člověku, nýbrž

Pokračování na str. 13

představoval, že dobrý Bůh bydlí mezi vysokými zasněženými vrcholky Alp, a jednou v noci měl sen, že je pozván od samotného Boha do tohoto skvostného sídla, že se s ním vldně baví dlouhou dobu a nakonec mu nabídl, aby pojedl „běloskvoucí chléb“ (tam. sl. 51). Tento sen v něm zanechal přesvědčení, že je povolán, aby splnil vysoké poslání. Ve věku 15 let požádal o přijetí do benediktinského řádu, ale otec se proti tomu vzepřel s veškerou autoritou a neustoupil, ani když syn těžce onemocněl a cítil se blízko smrti a žádal o řeholní hábit jako poslední posilu. Po uzdravení a předčasném odchodu matky prožil Anselm periodu mravního uvolnění: zanedbával studium a přemožen pozemskými vášněmi stal se hluchým k Božímu volání. Odešel z domova, toulal se po Francii a hledal nové zážitky. Když po třech letech přišel do Normandie, odebral se do benediktinského opatství Le Bec, kam ho přitahovala pověst Lanfranka z Pavie, převora kláštera. Bylo to pro něho prozřetelnostní a rozhodující setkání pro zbytek jeho života. Pod Lanfrankovým vedením vrátil se Anselm s vitalitou ke studiu, v krátké době se stal oblíbeným žákem, ale také důvěrníkem učitele. Jeho řeholní povolání opět vzplánilo a po pozorné úvaze ve věku 27 let vstoupil do mnišského řádu a byl vysvěcen na kněze. Askeze a studium mu otevřely nové horizonty a dovolily mu znovu najít v mnohem vyšším stupni onen důvěrný styk s Bohem, který míval v dětství.

Jeho mnišská kariéra

Když se roku 1063 Lanfranko stal opatem v Caen, Anselm, který měl za sebou teprve tři roky řeholního života, byl jmenován převorem kláštera Le Bec a učitelem klauzurní školy a osvědčil vlohy důmyslného vychovatele. Nemiloval

Pokračování na str. 12

Otrokem všech

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Syn člověka dal svůj život za mnohé

Dnes doprovází Pána na cestě do Jeruzaléma, která je jeho poslední poutí. Vstupuje do svého města, aby tam naplnil své poslání. Oznamuje to svým věrným již potřetí jasnými a zcela jednoznačnými slovy, ale jak se zdá, ani tentokrát nebudou pochopena. Pospěš si a ještě dříve, než k němu přistoupí synové Zebedeovi, vypros si u Pána, aby ti dal srdce vnímavé, abys dokázal rozlišovat, co je dobré⁽¹⁾.

Ježíšův doprovod si sice uvědomuje, že nadchází rozhodující okamžiky, a dokonce na ně toužebně čeká, ale každá Ježíšova zmínka o skutečném cíli cesty a o budoucích událostech vyvolává u apoštolů především starost, jak si zajistit v blížícím se království co nejčestnější postavení. Může to být pro tebe velká zkušenost, jestliže si na jejich příkladu znovu uvědomíš, jak velice může prisma vlastního prospěchu zužovat zorný úhel člověka. Těm, kteří opustili všechno a šli za Ježíšem⁽²⁾, kteří už v jeho jménu konali divy a vyháněli zlé duchy⁽³⁾, stále ještě zbývá opustit to, co s sebou vládce již celé tři roky a co se opouští nejhůře: samy sebe⁽⁴⁾. Tento rozhodující krok však patří k podstatné podmínce pro skutečný vstup do Božího království. Bude zapotřebí nejprve Ježíšova výmluvného příkladu, aby se za přispění Ducha Svatého prolomilo lidské smýšlení těchto budoucích sloupů Církve. Z toho poznáváš, jak málo můžeš spoléhat na své představy a soudy, pokud zůstáváš pod vlivem sklonů a tužeb lidské přirozenosti a nezřízené sebelásky. Stále si pokorně vyprošuj prozíravý postoj, který se nepřestává ptát: „Pane, je moje smýšlení a moje snažení ve shodě s tím, co ode mne očekáváš?“

Osamocenost a opuštěnost Božího Beránka, která vyvrcholí za několik dní na Golgotě, začíná již nyní. I když je obklopen svými vyvolenými, kteří ho už tři roky ustavičně provázejí, nenachází mezi nimi nikoho, kdo by s ním sdílel hořkost kalicha, který má pít, a křtu, kterým má být pokřtěn.

Prosba synů Zebedeových je pro Ježíše stejným zklamáním, jakým bude jejich netečný spánek v Getsemanské zahradě. Můžete pít kalich, který já piji? Říkáte, že můžete. Ale víte vůbec, co vyslovujete, když zatím nejste schopni vnímat správně ani moje jasná slova?

To, co máte na mysli, nepatří do mého království. Proto jsem nepřišel, abych něko-

mu zaručil vysoce postavené místo světského panování. Pro taková místa vedou lidé mezi sebou boje. Nabízím vám čestnější místa, o která nemusíte svádět boje, která vám nikdo nebude závidět, vznešená místa, která nevyžadují poddané a služby. Jsou to místa u nohou druhých. Mým nejčestnějším titulem je: služebník všech lidí.

O kom si myslíte, že mluvil Izaiáš, když řekl: *Svým utrpením můj služebník ospravedlní mnohé? Kdo to má být, koho se Hospodinu zalíbilo zdrtit utrpením?* Na kom se mají tato slova naplnit, ne-li na mně? Chcete ode mne nejpřednější místa, a koho vám mám pak poslat, aby vám sloužil? *Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a to právem.*⁽⁵⁾ Ačkoliv jim jsem, nepřišel jsem, abych usiloval o čestné místo, ale abych sloužil, a moje služba jde tak daleko, že dám svůj život jako výkupné. Chcete-li, všichni můžete být první, k tomu si nemusíte vyžádat privilegovaná místa. K tomu vám postačí stát se otrokem všech.

Jestliže se ti zdá, že »být otrokem« je tvrdá řeč⁽⁶⁾, neodcházej, ale přijmi to jako důkaz, že musíš vytrvale prosit o milost obrácení. Pros o ně především ve chvíli, kdy k tobě přichází tajemně skrytý *Služebník zdrcený utrpením*, aby ti odevzdal v nebeském pokrmu sám sebe jako ovoce své pokorné služebnosti. Pros jej nejprve, aby tvé myšlenky odvedl od tebe a učinil si z tebe společníka, který mu s účastí a porozuměním naslouchá, se kterým může rozmlouvat o svém utrpení, o ponížení, kterého se mu dostává, o útrapách, jaké mu připravuje člověk, a především o pokoře a lásce svého Srdce, které se ustavičně vydává jako výkupné za mnohé. Rozmlouvej s ním o tom, dokud se nezastydíš za svou pohodlnost, nedůtklivou samolibost, za svou rozmrzelost, že se ti nedostává poct, jaké očekáváš, za svou žárlivost, že jiní jsou na místě, po kterém jsi pošilhal.

Tvé srdce dozná obrácení, až v něm zcela zdomácní trvalá otázka, která se neomylně ozve, kdykoliv potkáš kteréhokoliv z bližních: Čím bych mu mohl posloužit? Modlitbou, úsměvem, slovem, skutkem, odpuštěním...? Vynasnaž se, aby od tebe nikdo neodcházel, aniž by ses osvědčil jako jeho služebník, a je-li třeba, jako jeho otrok. Nehleď přitom na lidskou osobu⁽⁷⁾ a raději otevři oči víry, abys rozpoznal, komu v něm sloužíš: vždyť o každém z nich platí Ježíšova slova: *Co jste učinili jednomu z nejmenších, mně jste učinili.*⁽⁸⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. 1 Král 3,9; ⁽²⁾ Mk 10,28;

⁽³⁾ srov. Mk 6,7,13; ⁽⁴⁾ srov. Mk 8,34; ⁽⁵⁾ Jan 13,13;

⁽⁶⁾ Jan 6,60; ⁽⁷⁾ Mt 22,16; ⁽⁸⁾ Mt 25,40

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 53,10–11

Hospodinu se zalíbilo zdrtit svého Služebníka utrpením; jestliže dá na usmíření svůj život, uzří potomstvo, které bude žít dlouho, skrze něho se zdaří Hospodinův plán. Pro útrapy své duše uvidí světlo, nasytí se svým poznáním. Můj spravedlivý Služebník ospravedlní mnohé, neboť sám ponese jejich viny.

2. čtení – Žid 4,14–16

(Bratři a sestry!) Máme vynikajícího velekněze, který prošel až do nejvyššího nebe: je to Ježíš, Boží Syn. Proto se pevně držme svého vyznání. Náš velekněz není takový, že by nebyl schopný mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy se nedopustil hříchu. Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost, kdykoli potřebujeme pomoci.

Evangelium – Mk 10,35–45

K Ježíšovi přistoupili Zebedeovi synové Jakub a Jan a řekli mu: „Mistře, rádi bychom, kdybys nám splnil, oč tě požádáme.“

Odpověděl jim: „Co chcete, abych pro vás udělal?“

Řekli mu: „Dej, ať v tvé slávě zasedneme jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici.“

Ale Ježíš jim řekl: „Nevíte, co chcete. Můžete pít kalich, který já piji, nebo dát se ponořit v křest, ve který já budu ponořen?“

Oni mu odpověděli: „Můžeme!“

Ježíš jim řekl: „Kalich, který já piji, pít budete a v křest, ve který já budu ponořen, ponořeni budete. Ale posadit po mé pravici nebo levici není má věc, nýbrž je pro ty, kterým je to připraveno.“

Když to slyšelo ostatních deset, rozmrzeli se na Jakuba a Jana. Ježíš si je zavolal a řekl jim: „Víte, že ti, kdo se pokládají za panovníky, tvrdě vládnou národům a velmoži jim dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je otrokem všech. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.“

Jednou z takových žen je Evženie Alžběta Anna Ravasiová. Doma ji nazývali Bettina. Narodila se 4. září 1907 v malém okresním městě San Gervasio d'Adda blízko Bergama v Itálii.

Byla devátým dítětem v rodině. Už jako malé děvčátko chtěla být misionářkou. Po obtížném dětství a mládí vstoupila ve dvacetiletých letech do misijní kongregace Naší Paní od apoštolů a obdržela jméno Evženie.

Po slavných slibech ji poslali do mateřského domu v Lyonu, kde tehdy vládla atmosféra neklidu a hádek, což Evženie samozřejmě nečekala. Už dlouho byla modlitbou jejího srdce Ježíšova slova: *Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, aby byli jedno* (Jan 17,11). Nyní tedy ještě naléhavěji prosila o tuto jednotu. Ve vnitřním zápase napsala krásnou modlitbu, která v roce 1936 obdržela imprimatur pařížského arcibiskupa kardinála Verdiera:

Otče, jak příjemné a uzdravující je vědomí, že ty jsi můj Otec a já jsem tvoje dítě. Především tehdy, když je v mojí duši tma a když můj kříž je přetěžký, cítím, jak je pro mě důležité co nejčastěji ti opakovat: Otče, věřím ve tvoji lásku ke mně! Uč mě zcela se ti odevzdat, jako se malé dítě odevzdává do náruče své matky (úryvek).

V této těžké situaci se projevil jeho charisma, které sestra Evženie obdržela: Prostřednictvím úcty a lásky k nebeskému Otci přinášet oběti za pravou jednotu. Spolu s pěti sestrami se začala zasazovat o vytoužený pokoj ve své kongregaci – přijímat každou sestru stejným způsobem, nedívat se na rozdíly v kultuře a v řeči. Darovat každému úsměv a zachovávat jednotu mezi sebou za každou cenu. Nazývaly se sdružením laskavosti a v tomto duchovním boji nakonec zvítězily. Generální představenou byla zvolena sestra Ludvíka, která na sestře Evženii jasně poznala působení Boží milosti a později dokonce obětovala svůj život

Žena misionářka

Matka Evženie Ravasiová, apoštolka Boha Otce

Od začátku až po současné tisíciletí Bůh vždy znovu a znovu zjevuje svoji otcovskou lásku. Jeho dobrotivost v nejrůznější podobě by měli představovat nejen patriarchové, proroci nebo otcové, kněží, biskupové a papežové, ale i řeholní sestry a matky rodin. Všichni jsme povolání nebeským Otcem, abychom poznávali a rozdávali jeho milosrdnou lásku.

za šíření úcty k nebeskému Otci a za to, aby sestra Evženie mohla splnit své poslání.

Nebeský Otec se zjevuje

1. července 1932 na svátek Nejdražší Krve Páně se nebeský Otec výjimečným způsobem zjevil sestře Evženii. Napsala o tom: *Po několikaminutové modlitbě jsem byla naplněna dojetím a touhou spatřit ho a cítit ho, dotknout se ho. Moje srdce hořelo láskou a otevřelo se plné důvěry.*

Potom mohla spatřit nebeského Otce v podobě člověka, mohla pocítit jeho lásku a uslyšet jeho hlas:

Lidem nemohu svého milovaného Syna darovat podruhé, abych jim ukázal svou lásku! Teď k nim však přicházím z lásky, a protože chci, aby tuto lásku poznali, beru na sebe jejich podobu a jejich omezení... Nemyslete si a nevěřte tomu, že jsem starý muž, jak mě znázorňují na obrazech a v knihách způsobem, který vzbuzuje hrůzu. Prál bych si, aby se lidé o mně co nejdříve dověděli, že je miluji a že mým největším štěstím je, když s nimi mohu rozmlouvat, jako rozmlouvá otec se svými dětmi.

Na první pohled se nám zdá zvláštní, že se nebeský Otec zjevuje takovým způsobem. Nemůže si však sám svobodně zvolit způsob, okamžik a podobu, jakou chce?

Mons. Alexander Cailot, biskup v Grenoblu, podrobil poselství a výjimečné mystické zážitky sestry Evženie zkoumání trvajícím 10 let a dospěl k závěru, že jde o nadpřirozený

a Boží zásah, který nemá v sobě nic znepokojujícího, je velmi čistý a je v souladu se zdravou naukou Církve. Svůj pozitivní úsudek zakončil slovy: *Po deseti letech zkoumání a bádání, přemýšlení a modlitby velebím Otce za to, že moji diecézi uznal za hodnou a zvolil si ji jako místo těchto dojemných projevů své lásky.*

Dokonce papež Pius XII., kterému byla poselství osobně adresována, se chtěl přesvědčit o jejich pravosti, a proto poslal P. Girarda Matthieua, kterému důvěřoval, aby věc prozkoumal.

A Bůh udělal něco zcela nečekaného. P. Girard čekal na sestru Evženii a náhle ji uviděl, jak se přibližuje z druhého konce chodby. Vznášela se 50 cm nad podlahou a vycházelo z ní zářivé světlo. Dosvědčil: *Prostřednictvím těchto a jiných událostí jsem dostal potvrzení o Božím působení v sestře Evženii.*

Jsem nejlepší ze všech otců

Přicházím, abyste mě poznali takového, jaký jsem, a aby důvěra lidí rostla v míře jejich lásky ke mně, jejich nebeskému Otci, který má jen jedinou starost: bdít nade všemi lidmi a milovat je jako svoje děti.

Abyste láska k našemu Otci mohla růst, přeje si svátek na svoji počest. Ten se má slavit první srpnovou nedělí nebo sedmý den tohoto měsíce a má ho slavit celá církev. Nebeský otec hovoří: *S lidmi žiji v důvěrném vztahu, který je větší než důvěrnost mezi matkou a jejími dětmi. Matka by mohla zapomenout na své dítě. Já však na ně nikdy nezapo-*

Matka Evženie Ravasiová

menu. Já ho stále miluji. I když si na mě nevzpomíná a nepamatuje se na mě, já na něho budu stále myslet a stále ho miluji. I když si už na mě toto dítě nevzpomíná, já na ně budu stále myslet a budu ho milovat.

Jsem u vás tak blízko! Jdu s člověkem všude, pomáhám mu ve všem, všechno mu nahradím. Vidím, co potřebuje, znám jeho námahy a všechna jeho přání a mým největším přáním a mým největším štěstím je, když mohu být u něho, pomáhat mu a spasit ho.

V každé rodině bych chtěl přebývat jako ve svém domě, aby mohli všichni s největší jistotou říct: „Máme Otce, který je nekonečně dobrý, nekonečně bohatý a nepředstavitelně milosrdný. Myslí na nás a je při nás, bdí nad námi, ochraňuje nás. Dá nám všechno, co nám schází, když o to budeme prosit. Všechna jeho bohatství patří nám, budeme mít všechno, co potřebujeme.“ Kdo mě miluje a kdo mi důvěřuje, tomu sešlu ve všech jeho těžkostech, ve všech jeho trápeních a v každé jeho starosti paprsek pokoje, především však, když mě vyzývá a miluje jako svého Otce. Vždy se projevim jako váš Otec, když se vy projevíte jako moje děti. Přicházejte ke mně s důvěrou a láskou. Všichni pocítí moje dobrodiní a moji ochranu a všichni uvidí moji moc.

Na konci poselství (je zaznamenáno na 30 stranách) dal nebeský Otec ještě jeden neuvěřitelný příslib útěchy: *Všichni ti, kteří mě osloví jménem Otec,*

i kdyby to bylo jen jedinkrát, nebudou zatraceni. Ujišťuji je, že dosáhnou věčný život.

Všechno k Boží slávě

Krátce po této výjimečné minulosti sestra Evženie těžce onemocněla. Celý rok 1933 strávila na lůžku ve velkých bolestech: *Sama se svým Bohem v nevýslovné intimitě.* O Velikonocích 1934 nebeský Otec svou dceru zázračně uzdravil a už za několik měsíců byla jmenována novicmistryní. Všech 120 svěřených novic vedla a vyučovala tak duchaplně a inspirativně, že 7. srpna téhož roku byla všemi jednohlasně zvolena generální představenou. Věděla, že to byla Otcova vůle a že jedině On, který je pro ni vším, jí může dát schopnosti a inspirace, jaké pro plnění svého úkolu potřebuje.

Teď mohla ve své vlastní kongregaci, ale i v misích seznamovat všechny s poselstvím nebeského Otce.

Během několika týdnů radikálně změnila obsazení všech jednotlivých domů, převzala duchovní formaci a sestry dala vyškolit na zdravotnice, lékařky a vychovatelky. Založila a vybudovala 79 misijních stanic, všechny na oslavu Otce a v plné důvěře v jeho prozřetelnost. V následujících dvanácti letech jejího neúnavného působení ve funkci generální představené vzrostl počet sester z jednoho tisíce na šest tisíc.

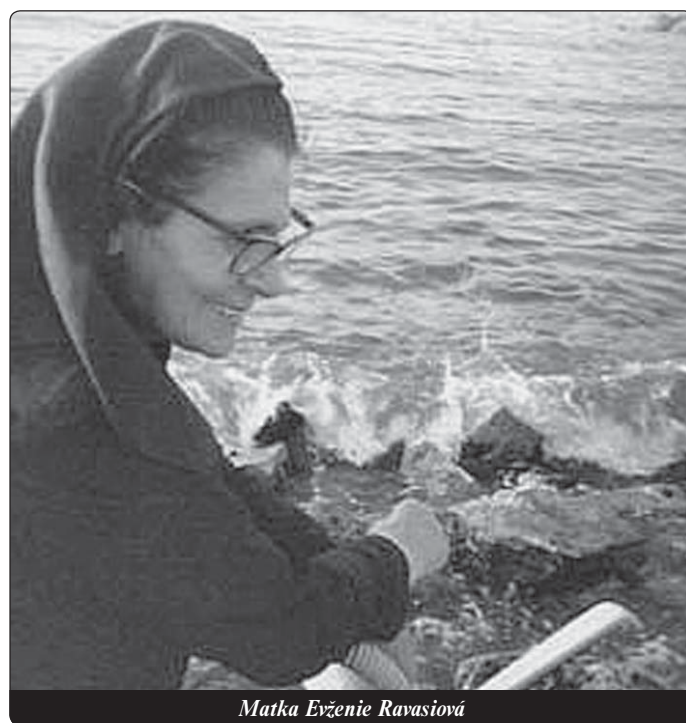
Neobyčejnou důvěru v Boha, jakou matka Evženie měla, odměnil Otec tím, že na její přímělu konal zázraky. Jeden nejlépe dokumentovaný zázrak se udál na lodi, která byla na cestě z Tangeru v Maroku do Marseille. Během plavby se náhle ozvala lodní siréna a všechny pasažéry vyzvali, aby přišli na palubu. Bylo jim oznámeno, že explodoval jeden kotol a způsobil v lodi trhlinu, kterou prosakuje voda. Loď už byla nakloněná a nebylo naděje na záchranu. Matka Evženie se snažila lidi uklidnit, ale marně.

Jedna matka s malým dítětem zcela propadla panice a pevně se chytla mladé generální představené. Ta vzala do náruče její dítě, zvedla je k nebi a jasným, klidným hlasem začala zpívat známou píseň: *Věřím v tebe, Pane...* Lidé se jeden po druhém připojovali a nakonec celá posádka i pasažéři se po poslední sloce nahlas úpěnlivě modlili: *Otče, pro toto dítě, pro toto nevíňátko nás zachraň!*

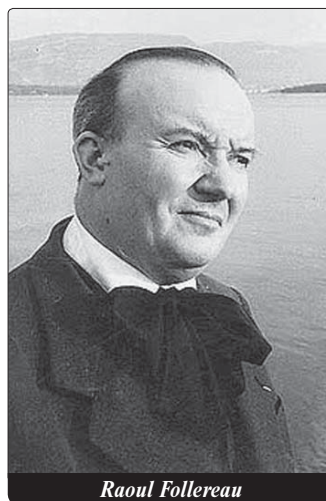
Tu se loď narovnalila do normální polohy a v této poloze doplula až do Marseille. Matka Evženie a s ní všichni členové posádky – mnozí dokonce bosí – se vydali na pouť ke svatyni Notre Dame de la Garde, aby Panně Marii poděkovali za zázrak.

Adzopé – město lásky

Všude tam, kam matka Evženie přišla, přinesla s sebou lásku nebeského Otce. Když v roce 1939 navštívila misijní stanice na Pobřeží slonoviny, potkala se poprvé s malomocnými, kteří žili jako vyhnanci na ostrově Desirée a byli odkázáni sami na sebe. Bez váhání se rozhodla přivést tyto nemocné zpět na pevninu a chtěla jim v pralese postavit městečko vzdálené od nejbližší usedlosti 15 km.

Matka Evženie Ravasiová

Raoul Follereau

Každá rodina měla mít malý domek a zahrádku, aby se mohli věnovat řemeslu, nemocní by měli možnost jít do kina a prostřednictvím rádia by měli spojení se světem.

Misionářky matky Evženie měly s malomocnými žít a připravovat je na setkání s nebeským Otcem.

Když matka Evženie vyprávěla o těchto svých plánech svému příteli Raoulovi Follereauovi, ten nejdříve nemohl uvěřit, že to myslí vážně. *A jak to chcete financovat?* – zněla jeho oprávněná otázka. Ale již vzápětí povzbuzen radostí a láskou matky Evženie slíbil: *Já se postarám o peníze.* Hned nato tento novinář,

básník a právník začal se svou manželkou putovat po Francii a prosit o peníze. Na školách a na veřejnosti hovořil o lidích, které společnost vyhostila, a o tom, jak velice si i oni zaslouží naši lásku. Od vlády si matka Evženie „vyžebrała“ 250 hektarů půdy na zřízení osady malomocných. Nad močály bylo třeba postavit 13 mostů a vykácet velké množství stromů. V červenci 1950 se do nové misijní stanice pro malomocné nastěhovaly první sestry a nemocní.

Adzopé se stalo městem lásky, jak po tom ve svém srdci toužila matka Evženie. Za tento projekt obdržela kongregace misionářek Naší Paní od apoštolů vyznamenání *Corona Civica* – nejvyšší vyznamenání pro sociální díla ve Francii.

Matka Evženie však chtěla připravit těmto společností zavrženým lidem nejen důstojný domov, ale toužila po konkrétní pomoci v jejich nemoci. Když jednou hleděla na tropickou rostlinu chalmogras, osvětlená nápadem řekla: *Když tě Stvořitel stvořil, musíš být v něčem užitečná.* Rozetřela stvolý této rostliny a smísla s olejem na kašičku. Natřela tím rány malomocných. Účinek se skutečně dostavil. Malomocenství se zastavilo. Pasteurův institut vyvinul později z této rostliny lék, který se dodnes úspěšně aplikuje proti lepre.

Ekumenismus budoucnosti

Ve školách kongregace Naší Paní od apoštolů v Egyptě bylo 20 % dětí katolických rodičů. Ostatní děti byly z rodin pravoslavných nebo protestantských, byli zde i židé a muslimové. Mezi žáky vznikla diskriminace, která vedla až k nenávisti. Matka Evženie svoje sestry poučovala: *Nehovořte o katolické víře, ale o spravedlnosti a o ctinostech. Především však hovořte o dobré a lásce k bližním a vůči Bohu. Řekněte jim, že existuje jen jeden Bůh, který je Otcem všech, a proto ho všichni musí milovat, sloužit mu a vzdávat mu úctu.* ►

► Založila sdružení Spolek slunce. Mladí členové tohoto sdružení se snažili svým úsměvem a svou dobrotou rozdávat všem světlo a teplo jako slunce. Kromě toho ve volných dnech navštěvovali nemocné a pomáhali chudobným. Malí mohli pomáhat sestřím tím, že si hráli s ještě menšími, když jejich matky byly u vyšetření. Tito malí se hrdě nazývali „bílé kříže“.

Tyto služby lásky sjednocovaly nejen děti a mladé, ale i jejich rodiče. Výsledkem byla nevidaná jednota, jaká zde nikdy předtím nebyla.

Podobně se této prorokyni nebeského Otce vedlo v Libanonu. V této zemi žilo obyvatelstvo v izolovaných skupinách bez náboženské formace na velmi nízké kulturní úrovni. Evženie shromáždila otce z rodin muslimských drúzů a promlouvala jim o daru otcovství, který obdrželi od Boha. Vysvětlila jim, že v rodině zastupují Boha Otce, a poučila je, co to konkrétně znamená v manželství a ve výchově. Naučila je modlitbu Otce náš a vedla je k tomu, aby přijímali křesťanské maronitské sousedy, protože i oni jsou dětmi téhož nebeského Otce. Všechny, kteří to chtěli prakticky aplikovat, přijala do sdružení Děti Otce.

V roce 1947 byla pro svou mimořádnou lásku a schopnost vést duše potřetí zvolena

za generální představenou. Bůh však dopustil, že byla obviněna v Kongregaci pro nauku víry a musela svůj úřad složit. Dostala zákaz hovořit o poselství Boha Otce. V roce 1956 musela odejít z kongregace. Současně však dostala vnuknutí, že založí novou kongregaci. V následujících letech temnoty a vnějšího utrpení prosila o světlo poznání. Teprve v roce 1980 dostala povolení k založení nové misijní kongregace Unitas in Christo ad Patrem. Poselství Boha Otce dostalo imprimatur od vatikánského generálního vikáře Petra Canisia van Lierdea v roce 1989. Rok nato matka Evženie zemřela v pověsti svatosti ve věku 83 let.

Obětovala svůj život tomu, aby se uskutečnilo, o čem jí Bůh ujistil již v roce 1947: *Jednoho dne semínko vzejde a jeho ovoce bude zářit na celém světě a v každém srdci. A všichni, počínaje Svatým otcem až do posledního věřícího, budou hovořit o nebeském Otci, který je a vždy bude Alfou a Omegou našeho života a naší jednoty v nás samých, v rodinách i v Církvi.*

Pramen: Život ke cti Otce. Misionářky Unitas in Christo ad Patrem, Anzio, Itálie

*Z Vítězství srdca 68/2009
přeložil -lš-*

SUSPENDOVANÝ TEOLOG

Michael Schütz, profesor dogmatiky v Bonnu, kterého papež v červenci jmenoval členem mezinárodní teologické komise ve Vatikánu, prohlásil, že není nadále schopen žít v kněžském celibátu; kardinál Lehman ho suspendoval od výkonu kněžské služby a informoval o tom teologickou fakultu v Bonnu a ministerstvo pro vědu, kulturu a vzdělání.

HOMOSEXUALITA JE NEPŘIJATELNÁ

Nový předseda OSN libyjský politik Ali Abdussalam Treki oznámil homosexualitu za nepřijatelnou. Dekret o zrovnoprávnění homosexuálních svazků, který předložila Francie, podepsalo jen 66 ze 192 členských států. Dekret by umožňoval vyvíjet nátlak na členské státy, aby homosexuální svazky uzákonily. V Libyi je homosexualita ilegální a hrozí za ni vězení až do výše pěti let. Proti uzákonění svazků jsou rovněž židé, buddhisté a hinduisté.

Kath-net

Milion Biblí pro Čínu

Když se Bůh ujme režie, dějí se nepochopitelné zázraky

Následující pravdivý příběh nám ukazuje nad slunce jasněji, co znamená ve své podstatě křesťanská bdělost: konkrétně naslouchat Boží vůli. Pak se pod Božím vedením může uskutečnit i nemožné.

Bibli pro utiskované křesťany! Toto heslo se stalo obsahem velkého dobrodružství bratru Andrewovi z Holandska. Začínal tím, že jako mladý muž pašoval v kufru auta tucty Biblí do někdejšího východního bloku a zažil přitom Boží ochranu tak zřetelně, že k tomu přiměl i další. Z dlouholeté praxe a zkušeností vzniklo mezinárodní sdružení „Otevřené dveře“.

Zvláštním cílem jeho aktivity se po Maově smrti v roce 1976 stala obrovská Čína, kde se začala čile probouzet k životu církev, o které se soudilo, že je už mrtvá. Tato církev toužila po Písmu svatém. Po mnoha malých pokusech podařilo se uskutečnit projekt „Deštník“ v rámci mezinárodního veletrhu severně od Hongkongu.

Jako návštěvníci veletrhu dopravili kurýři do Číny šedesát velkých kufrů s 30 000 výtisky Nového zákona a předali je distribuční síti podzemní církve. Výsledek? Jásot na obou stranách a okamžitá naléhavá prosba: „Pošlete nám celou Bibli včetně Starého zákona. Pošlete nám jich milion!“

Citelná Boží pomoc při akci „Deštník“ a mocné působení Ducha Svatého v Číně vyvolaly tuto prosbu. A na celém světě se našli muži s vírou, odvahou a zkušenostmi, aby této prosbě vyhověli. Vypráví o tom nyní jeden z aktérů, když už nikoho neohrožuje.

Milion Biblí 14 x 9 x 2 cm, každá s váhou 230 g, tvoří souhrnně 230 velkých bloků, každý o váze 1 tuny. V každém bloku je 48 balíků po 20 kg s 90 Biblemi.

Ty bylo možno přepravit na kole nebo v batohu. Celou tajně dopravenou dodávku by bylo nutno co nejrychleji rozdělit. Ale jak dopravit nepozorovaně do země takové obrovské množství knih?

Projekt Perla

To si vyžádalo mnoho modliteb – nejdříve modlitbu a pak správné spolupracovníky. A každý, kdo byl osloven, musel dále pozorně naslouchat, zda ho Bůh k tak riskantnímu podniku volá. Krycí název akce byl Perla, podle podobenství o nebeském království, které pro svou jedinečnou krásu vyžaduje plné nasazení. Právě k tomu byli tito křesťané ochotní, aby otevřeli v Číně mosty pro přístup Božího slova a příchod jeho království.

Brzy bylo jasné: Pro takový transport přichází v úvahu jediné loď. K té patří také kapitán. Tím byl kapitán Bill, toho času na odpočinku, ale stále schopný služby a navíc znalec Čínského moře. Stupeň rizika mu byl zcela jasný. Radil se o tom s Pánem tři dny.

První den našel v Písmu zprávu, jak David převezl archu úmluvy z lešů do Jeruzaléma (1 Kron 13–15). Z toho vyvodil: Archa úmluvy obsahovala Boží slovo; to znamená, že je povolán převézt do Číny Boží slovo. David tehdy viděl, že archy se nikdo nesměl dotknout; z toho Bill učinil závěr, že Bible se může nacházet jen v rukou rozhodných křesťanů. Nejdůležitější kvalifikací byla naprostá oddanost srdce.

Druhý den narazil na slova žalmu 29, verš 3–10: „Hlas Páně zazněl nad vodami. Pán trůní

nad potopou.“ To bylo potvrzení, že volba vodní cesty je správná.

A třetí den našel slova z Janova evangelia 6,16–21: Ježíš kráčí po vodě a přistupuje ke svým učedníkům a moře ihned utichá. Z toho je pro Billa jasné, že skutečným kapitánem tohoto podniku bude Ježíš.

Iniciátorem Perly byl Dough, muž se zkušeností z díla „Otevřené dveře“. Velký plán ovšem narazil také na kritiku a odpor. Dough všechny uklidnil: „Důvěřujeme Bohu a věříme v zázraky.“

Přibral do týmu Pabla, osvědčeného z akce „Deštník“. V Číně pak byla 35letá Lilli, také ostřílená z Deštníku. Dostala odpovědnost za rozdělování. Ti všichni již byli ochotni přijmout následky v případě odhalení, ale ještě více byli plní naděje na úspěch pod Božím vedením. Toto vedení se projevilo již v období příprav.

Když jsme bděli, bdí nad námi Bůh

Lilli musela najít místo k vyloďení na pobřeží. Nedaleko od jejího domova byl na konci širokého zálivu maják. Denně v určitou hodinu odcházela posádka k jídlu společně s nastupující směnou a v té době moře nesledovali. Tím bylo určeno místo a hodina vyloďení. Scházelo jen datum.

K transportu zvolil tým vlečný slepper a nákladní ponton. Pronájem nepřicházel v úvahu. Slepper bylo nutno koupit a loď dát zhotovit na míru.

Kapitán navrhl způsob rychlého vyložení: 230 velkých bloků vodotěsně zabalených bude naloženo přímo na plochu otevřeného pontonu, který bude mít na obou dlouhých stranách sklápěcí bočnice. Pod palubou budou skoro jako u ponorky tanky k naplnění vodou, což umožní, aby ponton klesl hlouběji do vody a náklad bude plavat. Otevrou se boční klapky a bloky s Biblemi vytáhne motorový člun na pevninu. Vše bude hotovo během dvou hodin.

Tým si celý plán vyzkoušel do všech podrobností. Po modlitbě se všichni shodli: Billův plán přišel od Boha. Potvrdil to ještě verš z žalmu: „Vodou vedla má cesta, má stezka spoustami vod“ (Ž 77,20). Z dalšího vnutnutí vzešlo, že Bill založil podnik na záchranu korálových útesů v Pacifiku. Plavidlo pro Bible bylo oficiálně přihlášeno jako výzkumná loď.

Ale jak to provést? Která tiskárna vytiskne rychle milion čínských Biblí? Kdo je zabalí ve správné velikosti a vodotěsně? Kde vzít slepper s prostorem pro dvacetičlennou posádku, když obvykle je šestičlenná? Těch dvacet je třeba pro vykládku. A který asijský podnik zhotoví neobvyklý ponton v nejkratší době? A kde vzít posádku, která bude složena z nenámořníků? A kde vzít pro ně potápěčské licence? Kdo zaregistruje loď podle mezinárodního práva? A jen tak mimochodem, bude stačit výsledek sbírky, když dárci nebudou vědět o akci nic podrobnějšího?

Už jen z tohoto výčtu otázek, kterých je více než 100, je zcela jasné, že Perla se může

zdařit jen s Boží pomocí. Být bdělý znamená již teď nedívat se na vlastní slabost, ale na Boží volání.

Boží pomoc v popředí

Tak například: Vhodný slepper hledali dlouho bezvýsledně. Dough šel ve zcela jiné věci navštívit přátele na Novém Zélandu. Pod podmínkou mlčenlivosti předložil jim svou starost. Všichni byli ochotni modlit se o slepper celou noc. Přitom opakovaně padlo jméno Singapur. Konečně řekl Eddie: „Bůh mi něco ukázal: velký slepper postavený pod větvemi vysokého stromu.“ Skupina se modlila dále: „Pane, kde je v Singapuru takový slepper?“ Přišla odpověď: – Tři kilometry od letiště.

Při zpátečním letu musel Dough nečekaně použít jiné spojení s přenocováním v Singapuru. A tam tři kilometry od přistávací plochy našel na řece loděnici a pod vysokým stromem nedostavěný velký slepper, který objednatel nepřevzal. A tak Eddie z Nového Zélandu byl zapojen do akce ve věci lodi pro Bible, kterou spatřil.

Prosebníci v Číně a tým Perly obdrželi v modlitbě několikrát přesně stejná místa v Bibli s příslibem Boží pomoci a síly. Krok za krokem postupoval plán vpřed. Přesně před Velikonocemi 1981 kotvil slepper a loď s milionem Biblí v přístavu v Hongkongu.

Napětí rostlo každou hodinu. Křesťané v Číně byli připraveni na pevný bod: Velikonoční neděle 21 hodin. Současně s Pánovým zmrtnýchvstáním zažije čínská církev jeho sílu.

Sen, který všechno mění

Náhle se stalo něco neočekávaného. Bratr Andrew, duchovní vedoucí všech akcí až po Perlu, se probudí v noci v Holandsku ze spánku. Prožil strašný sen: Řídil nákladní auto v horách v prudkém dlouhém klesání a náhle mu selhaly brzdy. Vůz se pohyboval stále rychleji, nebylo možno ho zadržet, až v poslední chvíli se ukázalo nouzové východisko. Po těžkých otřesech se vozidlo zastavilo v hlubokém písku. On sám se celý třásl a srdce mu bušilo.

Po intenzivní modlitbě mu bylo jasné: Sen platil projektu Perla. Nejdříve tedy stop! Několik hodin před vyloďením.

Na lodi panuje neuvěřitelné rozčarování. Jaký to byl pro ně nepochopitelný šok! Ale odpovědní lidé cítili: Tato zkouška přichází od Boha. Poslechnout právě nyní je vrchol bdělosti, musíme počkat, a to plně dva měsíce.

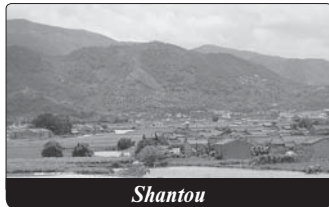
Očištěná srdce

Rozčarování, únava. Ale pomalu se vrací pokoj. Jeden po druhém poznávají: Naše totální nasazení doprovázené Božími zázraky nás příliš zaujalo. Do vši pokory se vmísil pocit, jak jsme důležití. A k tomu: „Pane, je to všechno tvoje dílo. Proved' je tak, jak ty chceš.“

I v Číně potřebují více odvahy a odpouštějící lásky, aby se zahojila rána z velikonoční noci. Konečně se zotavila i síť příjemců: „Pán nepřišel tehdy,

► kdy to chceme my, ale my jsme připraveni. Zůstat bdělý znamená překonat rozčarování.“

Po dvou měsících vyráží loď s Biblií z Hongkongu. Za 40 hodin plavby je u Shantou. Mezitím začalo období bouří, ale tajfun se po vrocích modlitbách obrátil jiným směrem. Moře je tiché.

Shantou

Příští večer zapadá na západě slunce, na východě vychází úplněk. Blíží se standardně k přístavu jako jiné lodi. Vojenská ozbrojená loď projede kolem nich, ale pokračuje v plavbě. Všem buší srdce.

Pak krátce před 21. hodinou velí kapitán Bill: Zhasnout pozici světla a plnou parou vpřed. Opustí oficiální trasu a směřují k pobřeží. Od břehu blikají signální baterky. Čeká tu dva tisíce příjemců. Všechno jde podle dohody a nácviku. První setkání provází tichý jásot a mnoho slzí. Pak si všichni podávají ruce.

Ještě před půlnocí se vyprázdňené plavidlo vydává na širé moře. V mezinárodních vodách si hluboce vydechnou. Jsme zachráněni!

Bděte a modlete se

To všechno se stalo před 28 lety. Dnes se mnoho změnilo. Evangelium se dnes v Číně šíří a přispěla k tomu i akce Perla. Připravila půdu pro legální tisk Biblii ve vlastní zemi, i když s cenzurou a omezeně. Hlad po Bohu je v mnoha jiných zemích a i v naší vlastní kultuře skrytý, ale tady je živý. Buďte bdělí, abyste ho mohli probouzet a utišovat, nespolehejte na vlastní síly, nýbrž na sílu od Pána.

To je poselství tohoto dobrodružství dnes, stejně jako mnoha jiných, která zažijeme teprve zítra.

Z VISION 2000 - 5/2009
přeložil-lš

Zemřel ThDr. Antonín Huvar

Jako bohoslovci jsme ho někdy navštěvovali na faře ve Velké Bystřici. Lépe jsem ho však poznal, když jsem působil ve Vizovicích. Lidé mě tam přijali krásně. Já měl radost z mládeže, které nebylo mnoho, ale šlo s ní jít na hlubinu. Když se měli mladí poprvé vypravit na společný pobyt, rodiče většinou nedovolili. Vzpomínali na otce Huvara, který v době krátkého působení zachytil jejich generaci. Když ho zatýkali, lehli si ministranti před policejní auto a chtěli kaplana ubránit. Pěkná řádka jich musela s ním na léta do vězení. I po létech zůstal u některých farníků strach o děti, ale zároveň to byli lidé, o které se dalo ve farnosti vždy spolehlivě opřít. Pohled na tak dlouhodobé plody pastoračního působení budil mou zvědavost.

Narodil se roku 1922 v Albrechticích na Novojičínsku. Gymnázium studoval v Příboře a Ostravě, teologii ve Vidnavě a v Olomouci. Po kněžském svěcení v roce 1947 nastoupil jako kaplan do Vizovic, kde uchvátil nejen srdce skautů, ale i dospělých. Lidé dlouho vzpomínali na farní exercicie, které kázal v plném kostele, z něhož se lidé rozcházel k domovům v hlubokém mlčení. Už v září 1948 je zatčen a hned v listopadu odsouzen. V třinácti nejtěžších žalářích prožil deset let. Zažil kru-

tá týráni, samoty, uranové doly. Po propuštění nedostal státní souhlas k duchovní činnosti a patnáct let pracuje jako dělník. Kolem pražského jara působí osm let v duchovní správě. Pak za normalizace je opět na sedm let dělníkem. Když se znovu vrátí do duchovní správy, působí dvaadvacet let, než odejde téměř v osmdesáti třech letech na odpočinek do Vrážného, kde dále vypomáhá. Působil celkem v deseti farnostech, z toho ve Velké Bystřici a Hlubočkách dvakrát. Zemřel 22. září 2009. Pohřben je ve svém rodišti.

Zapálený skaut a orel se celý život věnuje mládeži a její výchově. Sám je ovšem silně poznamenán krutými podmínkami nejhorších vězení, do nichž se dostal v šestadvaceti letech. Nedá se zlomit. Utrpení jej nezastraší, ale zocelí a utvrdí. Náročnost, tvrdá práce na sobě a služba pak charakterizují jeho výchovu. Často říkával: *Kde se má rozšířit srdce, tam musí tvrdnout ruce.* Sám jde vždycky příkladem. Mládež vede k práci pro druhé nejen při letních táborech, ale i při mnohých opravách či farním hospodářství a v kuchyni. Umí nadchnout, nebojí se svěřit zodpovědnost, vychovává k vůdcovství. Z jeho mládeže vyrostla řada kněží.

Ve vězení se setkává s řadou univerzitních profesorů a kon-

taktů využívá k dalšímu vzdělávání. Doktorátu dosáhne v době pražského jara. Vždycky se věnuje psaní. V prvních letech vězení se mu daří propašovat ven referáty pro Vatikánský rozhlas, později píše různá pojednání. Po propuštění přednáší v kurzech tajné univerzity vedené doktorem Zvěřinou. Po pádu totality se zapojuje při obnově teologické fakulty v Olomouci, pak přednáší na mnoha místech u nás i v zahraničí na témata výchovy, ale vydává i svědectví o komunistických zvěrstvech ve vězení a o velkých lidech, s nimiž se tam potkal, sděluje zkušenosti z bohaté praxe duchovního vůdce v extrémních podmínkách. Řadu lidí přivedl k obrácení a dále je doprovázel, některé až k popravě. Vystupuje v televizních besedách, v rozhlasu má vlastní seriály o výchově.

Z jeho knih uvedme alespoň: *Vliv prostředí na utváření charakteru dítěte, Přirozená výchova k vůdcovství, Syny - od kolébky k oltáři, Dívčiny, Střepy, Záblesky z temného dolu*, ale taky monografii na CD-ROM *Život žábím pohledem*.

Angažuje se jako politický vězeň, je předsedou mezinárodního svazu politických vězňů. V devadesátých letech, kdy se objevuje v české politice protiněmecká nota, se jako člověk trvale dodávající odvahy stává familiárem řady Německých rytířů. Církev mu projevuje své uznání udělením titulu papežského preláta. Prezident republiky mu uděluje Masarykův řád. Na pocty si nepotrpí, ale bojovníkem za Boží království zůstává až do posledního dechu.

Máme mnoho důvodů k obdivu i vděčnosti. Naše vděčnost by však nebyla pravdivá, kdybychom zároveň neusilovali o radikálnost svého následování Krista. Kéž jemu dá Pán plnost slávy a nám přidá odvalu k věrnosti.

+ Jan Graubner

Rozhovor Marka Ebena s papežským prelátem a bývalým politickým vězněm ThDr. Antonínem Huvarem v pořadu *Na plovárně vysílala Česká televize* v neděli 4. října 2009. Záznam pořadu je možné zhlédnout na internetových stránkách České televize.

Narodil se v Římě v pokorné křesťanské rodině 3. března 1940. Jeho otec byl zedník a matka uklízečka. Měl dvě sestry, Franku a Annu Marii. Seminář absolvoval v Subiacu. Kněžské svěcení přijal 29. června 1966. Šest let působil jako kaplan ve farnosti sv. Jana Zlatoušského v centru Říma.

Jeho apoštolát byl zaměřen k mládeži. Když poznal misijní dílo v Matto Grosso, získal několik mladých lidí a se souhlasem biskupa tam odešli v roce 1971. V lednu 1972 se usadil v Jauru v nejseverovýchodnějším cípu Brazílie.

Zde se zcela oddal misijní práci a stal se pro všechny vším. Staral se neúnavně o duchovní i materiální blaho zdejšího obyvatelstva. S ním vznikla v Jauru farnost, kterou mu světil biskup z Cáceres Mons. Massimo Biennés. Z ničeho zde vyrostlo křesťanské společenství, plné života a horlivosti. Prožil zde třicet let misijní práce bez přestávky v radosti a horlivosti a posilován úctou k Eucharistii a Panně Marii, které si zamiloval, nešetřil obětmi. Zvolil si toto místo, protože to byla chudá a opuštěná oblast. Vystavěl pro své věřící krásný kostel, nemocnici s 50 lůžky, dům pro staré farníky, školu pro tisíc žáků, ze které vyšly desítky kněží. Stal se odpovědným vedoucím Mariánského kněžského hnutí v Brazílii a obnovoval pravidelně zasvěcení Panně Marii, kterou horoucně miloval. Byl jejím neúnavným apoštolem. Projel celou Brazílii a všude zakládal večeřadla Mariánského kněžského hnutí mezi kněžími i v rodinách. V jeho farnosti, která měla dvacet tisíc duší, vzniklo 57 společenství. Ustanovil trvalou adoraci a v různých kaplích měl 200 služebníků Eucharistie, kteří vystavují Nejsvětější svátost a denně konají večeřadla. Realizoval večeřadla ve velkých městech, na kterých se scházely tisíce věřících, znovu oživil praxi

Padre Nazzareno Lanciotti, mučedník 3. tisíciletí

Je to misionář původem z diecéze Řím z kongregace Fidei Donum, který se zasvětil misijní práci v Matto Grosso v Brazílii v misijní farnosti Jauru.

časté svaté zpovědi, eucharistické a mariánské úcty.

11. února 2001 se v jídelně fary sešlo osm jeho spolupracovníků. Bylo to po namáhavém dni, kdy se konala velká pastorační akce pro mládež. Když večere končila, vstoupili do místnosti dva maskovaní muži. Prohlásili, že se nejedná o žert, a požádali, aby zavřeli okna, která vedou na ulici. Jeden z nich se zeptal, kdo z přítomných je kněz. P. Nazzareno se představil. Jeden z nich vedl jednání, druhý hlídal vchod. V místnosti byla bezpečnostní pokladna, která se nepoužívala, a P. Nazzareno již zapomněl její kód.

Bandita se však domáhal pod hrozbou vraždy jejího otevření. P. Nazzareno prohlásil, že kód nezná, a požádal banditu, aby si jako oběť vybral jeho a neublížoval ostatním přítomným. Bandita odpověděl, že si někoho vybere a použije k tomu tzv. ruskou ruletu. Poručil všem, aby zůstali sedět. P. Nazzareno řekl, že je kněz a jako takový nikdy nelže. Bandita mu v tu chvíli zašeptal

něco do ucha, co ostatní neslyšeli. Viděli však, jak se na tváři kněze objevil strach a smutek. Bandita začal s ruletou a obcházel všechny přítomné, až došel ke knězi. Když P. Nazzareno ucítil na spánku hlaveň revolveru, sklonil hlavu doprava. Zazněl výstřel. Kulka zasáhla P. Nazzarena do šije. Nato bandité uprchli.

Vsichni přítomní, mezi nimiž byli dva lékaři, přispěchali raněnému na pomoc. Dopravili ho do nemocnice, která byla vzdálena jen několik kroků. Odtud byl převezen v malém letadle do Cuiabá.

Během letu dostal tři srdeční záchvaty, ale lékaři ho vždy znovu přivedli k vědomí. Do Cuiabá dorazili ve dvě hodiny v noci. V šest hodin ráno přišel za zraněným P. Celso Duca, farář z Araputanga, který se dověděl o tomto případu. P. Nazzareno ho požádal o svátostné rozhršení. Obnovil své zasvěcení Panně Marii a obětoval svůj život za farnost, Církev, papeže a Mariánské kněžské hnutí. Prohlásil, že odpouští svým vrahům.

*P. Nazzareno Lanciotti
(* 3. 3. 1940 - † 22. 2. 2001)*

Ještě tentýž den 12. února byl dopraven do Sao Paula, kde zůstal do 22. února. Byl u něho stále biskup z Cáceres Don Stefano Gobbi a členové MKH ze Sao Paula.

Don Nazzareno neztratil vědomí, ale byl na celém těle ochrnutý. Svěřil Donu Gobbimu slova, která mu pošeptal vrah: „Jsem démon... Přišel jsem tě zabít, protože nás příliš trápíš.“

Misionář P. Nazzareno Lanciotti zemřel kolem 6. hodiny ráno 22. února 2001. Jeho mrtvola byla převezena do Jauru. Cestou se zastavila v Cuiabá, kde byla sloužena zádušní mše svatá za účasti mnoha kněží a velkého zástupu věřících. Celebrantem byl Mons. Bonifacio Piccinini, arcibiskup a metropolit z Cuiabá. Odtud putovala rakev do Cáceres, kde sloužil Mons. José Viera z Limy další mši svatou. V poledne přistálo letadlo s ostatky mučedníka v Jauru, kde ho s bolestí přijal lid a setrval u něho v modlitbě celý den a noc. Pohřební obřad se konal 24. února. Hlavním celebrantem byl Mons. Viera. Po průvodu městem byla rakev zesnulého uložena ve farním kostele napravo od svatostánku a trůnu Panny Marie del Pilar.

V současnosti probíhá diecézní proces blahorečení P. Nazzarena Lanciottiho.

*Podle zahraničních pramenů
Připravil -lš-*

V BRAZÍLIÍ BYL ZAVRAŽDĚN ITALSKÝ MISIÓNÁŘ

Kondolence z celého světa byly adresovány do farnosti na periferii brazilského města Manaus. V sobotu 19. září 2009 zde byl zavražděn italský misionář – otec Ruggero Ruvoletto. Věřící z Misijního centra v Padově, jehož ředitelem otec Ruggero dlouhá léta byl, uspořádali celonoční vigílii, aby si připomněli jeho víru, které byl věrný až k obětování vlastního života. Otec Ruggero žil a pracoval v Manausu v Amazonii, na půli cesty mezi městem a lesem, kde je velmi vysoká kriminalita a agrese proti kněžím je prakticky na denním pořádku. Jeden z jeho blízkých přátel, rovněž misionář, biskup z Pesqueiry Mons. Francesco Biasin na otce Ruggera vzpomíná jako na intelektuálně velmi dobře připraveného kněze, který uměl hluboce chápat lidská srdce.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Pán Ježíš o svých kněžích

PLODNOST KNĚŽÍ SKRZE SLOVO

Vřádu milosti má Otcova plodnost skrze Ducha Svatého nejširší pole působnosti jak v Církvi, tak v duších. Je pramenem veškeré milosti skrze Otce, který je Autorem každé milosti; Duch Svatý je osoba, která rozděluje a uděluje Církvi a duším ono moře milostí, všechny poklady, které tryskají z plodnosti Otce, neboť z Něho pochází všechno, co je svaté, božské a nezbytné ke spáse.

Jestliže jste pozorní k Mému evangeliu, k Mému životu na zemi a k Mému učení, spatříte, jak ze všeho vyniká svatá Otcova plodnost. Nejsou větve, které musí být spojeny s vinným Kmenem, obrazem, který vyjadřuje plodnost Otce? Odkud jsem nabyl Já, Kmen, onu plodnost, ne-li ze samotného Bytí, středu všeho života, odkud jsem získal životní mízu pro svou Církev, ne-li od onoho nestvořeného Kmene, od věčného a nejsvětějšího Hospodáře, který oplodňuje duše?

Jestliže Já jsem Chléb života a oni, Moji kněží, jsou druhým Mnou, nemají povinnost zřít se sebe a darovat se duším jako pokrm? Ale jak? Svým příkladem, svou čistotou, svými ctnostmi, svými obětmi a konečně svým přetvořením ve Mne, stále rostoucím stupněm jeho intenzity. Není tato síla přitažlivosti pro duše plodností přijatou od Otce? A tento duchovní pokrm, vytvářený slovem a skutky, není to projev plodnosti Otce?

Je pravda, že evangelium obsahuje propasti světla, ale srdce mnoha kněží o něm málo rozjímají a málo ho asimilují. Je to Otcova plodnost, co dává účinnost a život každé myšlence a každému slovu evangelia. Abychom přesněji definovali tuto plodnost, bylo by třeba říct, že ona je v Duchu Svatém, protože plodnost je láska a Duch Sva-

tý je jako Osoba Láska. Tento Duch Svatý je v určitém smyslu základním jádrem Otcovy plodnosti. Nuže, když Mě Otec zpłodil, soustředil ve Mně, ve Slovu, všechnu nekonečnou moc své plodnosti. Je možno říct, že ji vyžil s takovou plností, že přenesl na Mne celé své bytí, bytí Boha. Učinil Mě Bohem jako Sebe, se vším tím, co v Sobě obsahuje.

Nicméně také Duch Svatý, pouto jednoty s Otcem a se Synem (který, ačkoliv z nich rovněž vychází a je s nimi jeden Bůh a jedno Božství, je přesto odlišnou Osobou), má v sobě plnost milosti zplozené jedině z plodnosti Otce a měl aktivní podíl na stvoření světa tím, že ho oplodnil.

Mímoto Duchu Svatému, který zosobňuje Lásku, byla dána plodnost, kterou vyžil v Marii (plodnost, která vychází od Otce), neboť vtělení Slova – Lásky skrze plodnost lásky je dílem lásky. Duch Lásky vložil do panenského lůna Mariina všechno, co je v lásce nejněžnějšího, nejdelikátnějšího, nejsvětějšího, nejvíce božského.

I Já jako Bůh a jako člověk, tedy ve svém božství i ve svém lidství (který jsem panenský ve svých obou přirozenostech),

Conchita Armida

jsem láska, čistá láska, ve svém Božství jsem od věčnosti zrozený z plodnosti Otcovy lásky, a jako člověk jsem zrozený z Marie, a to stále díky stejné plodnosti lásky skrze působení Ducha Svatého – Lásky.

Plodným dechem Ducha Svatého jsem založil Církev v Mých milovaných kněžích, a proto také Moje Církev je plodem lásky, oplodněním lásky v Mých kněžích: tato vznešená kněžská povolání byla počata v lásce, narodila se z lásky a jsou udržována a korunována láskou!

Není nic plodnějšího než kněžská duše přetvořená ve Mne, protože spolu s pomazáním Ducha Svatého přijala stejnou plodnou dimenzi, aby ji využívala ve prospěch duší. Ale jak? Kněz má využívat tento dar nebes, který mu Otec dal, s velkou

obezřetností a s velkou láskou, aby představoval Otce v jeho Církvi! Je opravdu třeba usilovat, aby kněží o této pravdě vážně uvažovali, rozjímali o ní a vážně ji prohlubovali: vědomí o plodnosti Otce v sobě a v duších jim svěřených.

Plodnost, kterou kněží přijali od Otce, je drahocenná pravda a je to skutečnost, pro kterou si je Bůh oblíbil mezi všemi smrtelníky. Ale současně je to strašná odpovědnost, která je tíží, jestliže ji nerespektují a svatě nevyužívají tím, že ztvárnují Mne v sobě a v duších, a to jen a jen pro slávu Otce.

A v kom jiném se vtěluje sláva Otce, jeho zalíbení a věčná láska, ne-li ve Slovu, v tomto vtěleném Slovu, ve kterém nazírá sebe, v němž se zrcadlí, reprodukuje a žije?

Můj Otec miluje jen Slovo a ve Slovu Církve, kněze a duše. A jestliže je kněžím dána stejná plodnost, pak jen proto, aby svým způsobem mohli spolupůsobit v tom, jak se Slovo šíří v duších: jen tímto způsobem se může láska přičinit, aby i v jiných se zobrazila podobnost s vtěleným Slovem.

Ó, jak obdivuhodná je tato Boží láska k člověku, kterou je třeba přijímat s vděčností. Otec chtěl, abych přišel na svět s jediným přesným cílem: aby jeho Syn se rozvinul v duších, jako by jeho nekonečná plodnost – a to je Otcovo tajemství – se necítila dosti nasycena (i když je plně uspokojena) tím, že jeho bytí je jen v Synu. Aby oslavil Trojici, rozhodl se, že spojí se svým Synem i vykoupené lidstvo, a to skrze jeho podobnost s tímto svým jediným Synem!

A Můj Otec se hluboce zradoval z toho, že Syn se rozvíjí v duších, především v duších jeho kněží, které mají více než kdokoli jiný povinnost stát se se Synem jedinou věcí a oslavovat Otce, což je hlavním posláním instituce Církve: oslava Otce v jeho kněžích přetvořených v jeho jediného Syna, aby s ním

POKRYTECKÉ SYMPATIE

Známý režisér Roman Polanski se ocitl ve Švýcarsku ve vězení, protože vyšlo najevo, že v roce 1977 v USA znásilnil pod vlivem drog třináctiletou dívku. Umělci z Hollywoodu pořádají akce solidarity za jeho propuštění. Hovoří o tom, že šlo jen o „malé pochybení“. Pokud se ovšem takového „malého pochybení“ dopustí kněz, je z toho velké veřejné pohoršení. Je to podivuhodná dvojí morálka.

PODIVNÉ POHORŠENÍ

Dětské leoporelo, které vyšlo v Hamburku, vyvolalo pohoršení u levičáků a zelených. Nelíbí se jim, že děvčátko má copy, že se tu prezentuje obraz tradiční rodiny s otcem, matkou a dvěma dětmi. To prý neodpovídá současnému multikulturnímu obrazu světa a gender-ideologii, která překonala pohlavní rozdíly.

Kath-net

a v něm tvořili takovou jednotu, která ho naplňuje nadšením a do které je zamilován.

Slovo se tedy vtělilo s tímto hlavním záměrem: prodloužit sebe samo ve svých kněžích, aby skrze ně bylo oplozeno, živeno a dosáhlo plnosti v duších.

Boží láska se nikdy nenasytí: rozlévá se celá ve svém Slově a skrze Slovo s Duchem Svätým ve svých kněžích a v duších.

Je tedy jasné, že Církev má vznešené a nejsvětější poslání v kněžích, kteří ji tvoří: expanzi Boha, který se stal člověkem jako jeden z nich, aby skrze ně se rozvíjel také v duších s využitím téže božské plodnosti.

Každý kněz má svatou povinnost reprodukovat Mě tím, že je přetvořen ve Mne, aby Můj Otec tím, že v něm spatřuje Mne, nacházel v něm své zalíbení. Musí Mě reprodukovat, napodobovat, pronikat do Mne, stát se jedním s Trojicí, které má sloužit. Ale také je jeho povinností Mne plodit, dát Mi zrození a růst v duších, přetvářet je, činit je se Mnou jedinou věcí.

Opakují: je nutné, aby Moji kněží si byli toho dokonale vědomi, uctívali a činili aktivní nejčistší Otcovu plodnost, dávali mu tak duše, aby ho oslavovaly. Tedy jen Syn oslavuje Otce v duších, když v nich vidí Ježíše, nazírá v nich co nejdokonalější obraz své plodnosti, kterou soustředil od věčnosti ve svém Slovu tím, že je zplodil.

Čím více kněz odzrcadluje vtělené Slovo, tím více ho Otec miluje a tím více milostí přijímá od Ducha Svätého, který je neoddělitelný od Otce a Syna, a tím více síly je mu darováno, aby dal v duších zrod Kristu.

Otec hledá v kněžích, v duších a ve všech stvořených věcech jen své Slovo. Proto duši přetvořenou Otec více miluje a dává jí ve vyšším stupni plodnost, aby mu vzdávala slávu.

Slovo je jako Otcovo zrcadlo, ve kterém se zhlíží a vidí duše. Ve svém Slovu nazírá Církev a její kněze, protože všichni jsou

sjednoceni v této božské Osobě, všichni, jestliže chtějí, mohou se v ní odzrcadlovat. A Otec je hledá v ní, v ní jim dává Duch Svätý život a činí je plodnými. V ní musí mít svůj příbytek na zemi i v nebi. Nejsou snad druhým Mnou?

Toto je poslání Mých kněží: přetvářející jednota s vtěleným Slovem, která je přivádí k Otci, aby v ní měl Otec rozkoš, když vidí nikoliv mnoho kněží, ale jednoho Kněze ve Mně v nerozdílné jednotě a plodnosti Trojice.

Jelikož poslání kněží je tak vznešené a tak božské, že se stali jednotou se Slovem, které se stalo Člověkem, je možno pochopit, jakým utrpením je pro Mne, když vidím kněze, který Mě představuje jako znetvořeného a nečistého, a tak se zobrazuje ve Mně, kde ho Můj Otec hledá.

Neboť všichni kněží jsou ve Mně: Já jsem jejich Hlava jako nejvyšší Velekněz a oni jsou Mým mystickým Tělem. Je to pro kněze čest, že mohou žít ve Mně, je to pro ně čest, že je nosím v sobě jako Bůh a jako Člověk, sjednocené ve Mně skrze jejich kněžské svěcení. Můj Otec se žárlivostí hledá ve Mně kněze, kteří Mě zobrazují, jsou druhým Mnou, aby je ve Mně miloval, aniž by vycházel ze své Jednoty.

Ve Mně, v božském Slovu, se skrze světlo Ducha Svätého odráží a žije Církev a přijímá mízu Otcovy plodnosti. Proto se kněží nemohou oddělovat od své Hlavy, která je pro ně Hlavou až do jejich smrti, ba i po jejich smrti. Pro tuto jednotu je stále spatřuji v Sobě a oni Mě nosí v sobě samých (CC 55,180-194).

(Pokračování)

*Z knihy
Conchita Cabrera de Armida:
Sacerdoti di Cristo.
Città Nuova, Řím 2008,
str. 241-246*

Přeložil -lš-

Památka na apoštolskou návštěvu Benedikta XVI. - kněžské zvony pro Nepomuk

V rámci Roku kněží byl skupinou kněží a diecézních kampanologů připraven zcela ojedinelý a výjimečný projekt pro všechny kněze a biskupy katolické církve v naší zemi i z okolních států. Jde o projekt, který má v tomto mimořádném Roce kněží prohloubit a zviditelnit jednotu kněží i biskupů. Jde o projekt, který je vyjádřením naší bratrské úcty k svatému Janu Nepomuckému, knězi, kanovníkovi a generálnímu vikáři, jenž je po staletí stále naším vzorem. Projekt se koná v rámci Roku kněží 2009/2010, u příležitosti 280. výročí kanonizace sv. Jana Nepomuka, na památku mimořádné a nezapomenutelné apoštolské návštěvy papeže Benedikta XVI. v naší zemi a u příležitosti 150. výročí úmrtí sv. Jana Nepomuckého Neumanna v roce 2010.

V rámci projektu jsou shromažďovány soukromé dary katolických kněží různého postavení, funkcí a poslání, ze kterých budou pořízeny zvony do kostela sv. Jana Nepomuckého v Nepomuku, který stojí na místě rodného světce domu. Na projektu se pracuje od června 2009. Postupně s ním byli seznámeni i všichni diecézní biskupové ČR, z nichž velká většina udělila v létě na začátku díla své osobní požehnání a vyjádřila svou podporu a souhlas se záměrem projektu. Nyní, po ukončení papežské návštěvy projekt již naplno probíhá. Do projektu byly zapojeny i některé ženské řeholní komunity, které kněze a projekt kněžských zvonů vložily do svých modliteb. Byly vytvořeny webové stránky, o projektu se již psalo v Katolickém týdení-

ku a na internetu. Mezi kněžimi se o záměru mluví, přichází první dary. Ve smyslu zákona ČR č. 117/2001 Sb. o veřejných sbírkách jde o sbírku konanou u předem určeného okruhu přispěvatelů a sbírku koná soukromá osoba. Kněžské dary je možné převést s uvedením jména a místa působitě kněze na běžný účet u ČS a.s. 1686362093/0800, VS 2009. Lze je též osobně předat pověřeným spolupracujícím kněžím: P. Ing. Mgr. Vítězslav Holý, farář a vikář v Nepomuku; P. MgA. Mgr. Jaroslav Konečný, farář a vikář ve Vlašimi; Mons. Václav Fišer, farář a děkan v. v. v. Hustopečích u Brna; P. Dr. Ing. Pavel Kopeček, farář v Podolí u Brna; P. Mgr. Lubomír Vaďura, farář a místopředseda v Želechovicích nad Dřevnicí; P. Mgr. Miroslav Hřib, farář v Nezamyslicích na Hané a P. Mgr. Antonín Hráček, ředitel pastoračního domu Velehrad, St. Martin in Gsies. Informace: www.knezskезvony.katolik.cz, mobil 737 414 780.

Vážení spolubratři kněží, děkuji Vám za váš osobní dar na pořízení zvonů do rodiště sv. Jana Nepomuka. Denně se za všechny dárce modlím v přímlovách večerních chval, po kompletáři posílám všem kněžím své požehnání (o které Vás také pokorně prosím). Osobně Vám garantuji správnost použití Vašich finančních darů a jsem odpovědný za celkový výsledek projektu. Děkuji Vám upřímným stojanovským „Pán Bůh zaplat!“ a srdečně zdravím.

*P. ICLic. Jan Martin Bejček OSB,
autor projektu a odpovědný
koordinátor sbírky*

SVATÝ ANSELM Z CANTERBURY - pokračování ze str. 2

autoritativní metody; přirovnával mládež k malým rostlinám, které se lépe rozvíjejí, nejsou-li uvězněny ve skleníku, ale když se jim dopřeje „zdravá“ svoboda. Byl velmi náročný sám k sobě i k druhým v dodržování mnišské disciplíny, ale i při ukládání kázně snažil se učit zachovávat ji z přesvědčení. Po smrti opata Erluina, zakladatele opatství v Le Bec, byl Anselm jednomyslně zvolen za jeho nástupce: bylo to v únoru 1079. Mezitím byli četní mniši pozváni do Canterbury, aby přinesli bratřím z druhé strany průlivu obnovu podle kontinentu. Jejich dílo bylo dobře přijímáno a v situaci, kdy Lanfranko z Pavie, opat v Caen, se stal novým canterburským arcibiskupem, požádal Anselma, aby u něho strávil určitý čas, aby vzdělával mnichy a pomáhal mu v obtížné situaci, ve které se nacházelo jeho církevní společenství po vpádu Normanů. Anselmova přítomnost se projevila jako velmi plodná; získal si sympatie a úctu, takže po smrti Lanfranka byl vybrán za jeho nástupce na arcibiskupský stolec v Canterbury. Slavnostní biskupské svěcení přijal v prosinci 1093.

Neochvějný pastýř

Anselm se bezprostředně ujal energického boje za svobodu Církve a s odvahou udržoval nezávislost duchovní moci na moci světské. Bránil Církev před nepřipustným vměšováním politické autority, především krále Viléma Ryšavého a Jindřicha I., a nacházel přitom povzbuzení a oporu u římského papeže, kterému Anselm prokazoval vždy smělou a srdečnou náklonnost. Za tuto věrnost také zaplatil trpkým vyhnanstvím ze svého sídla v Canterbury. A teprve když se král Jindřich I. vzdal nároku udělovat církevní investitury, jakož i vymáhání daní a konfiskace církevního majetku, mohl se Anselm

vrátit do Anglie, kde ho se slávou přijal klérus i lid. Skončil se tak dlouhý boj, vybojovaný zbraněmi vytrvalosti, hrdosti a dobroty. Tento svatý arcibiskup, který kamkoliv přišel probouzel ko-

Svatý Anselm z Canterbury

lem sebe mnoho obdivu, věnoval poslední léta svého života především mravní formaci kléru a intelektuálnímu bádání o teologických problémech. Zemřel 21. dubna 1109, doprovázen slovy evangelia, čteného toho dne ve mši svaté: „Vy jste se mnou až do nynějška vytrvali v mých zkouškách. A já vám odkazuji královskou vládu, jako mně ji odkázal můj Otec, takže budete jist

a pít u mého stolu v mém království...“ (Lk 22,28-30). Sen o tajemné hostině, který jako chlapec měl právě na začátku své duchovní dráhy, našel tak své uskutečnění. Ježíš, který ho pozval, aby se posadil u stolu, přijal svatého Anselma po jeho smrti do Otcova věčného království.

Zásady teologického bádání

„Bože, prosím tě, chci tě poznávat, chci tě milovat a z tebe se radovat. A jestliže v tomto životě toho nejsem schopen v plné míře, kéž v tom mohu alespoň každý den pokročit, až nakonec dospěji k plnosti“ (Proslogion, kap. 14). Tato modlitba umožňuje pochopit mystickou duši tohoto velkého světce středověké doby, zakladatele scholastické teologie, kterému křesťanská tradice dala titul „Doctor magnificus“, protože pěstoval horoucí touhu prohloubit božská tajemství, a to s plným vědomím, že cesta hledání Boha není nikdy uzavřena, alespoň na této zemi. Jasnost a logická přísnost jeho myšlení měla vždy za cíl „pозvednout mysl ke kontemplaci

Boha“ (Ivi, Proemium). Tvrdí jasně, že kdo chce pracovat v teologii, nemůže počítat pouze se svou inteligencí, nýbrž musí současně rozvíjet hlubokou zkušenost víry. Aktivita teologa se podle Anselma rozvíjí ve třech stádiích: víra, nezasloužený Boží dar, který je třeba přijímat s pokorou; zkušenost, která spočívá v zažití Božího slova ve svém vlastním každodenním životě; a konečně pravé poznání, které nikdy není plodem asketického rozumování, nýbrž kontemplativní intuice. Jeho slavná slova zůstávají ve své podstatě i dnes užitečná jako nikdy jindy pro zdravé teologické bádání u každého, kdo chce prohloubit pravdu víry: „Nepokouším se, Pane, proniknout do tvé hloubky, protože s ní nemohu ani zdaleka srovnávat svůj intelekt; ale toužím dosáhnout alespoň k určitému bodu tvé pravdy, v kterou mé srdce věří a již miluje. Nesnažím se totiž pochopit, abych věřil, ale věřím, abych pochopil“ (Ivi, 1).

Draží bratři a sestry, láska k pravdě a vytrvalá žízeň po Bohu, kterými se vyznačuje celý život svatého Anselma, kéž jsou stimulem pro každého křesťana, aby hledal neúnavně stále důvěrnější spojení s Kristem, Cestou, Pravdou a Životem. Proto horlivost plná odvahy, jakou se vyznačovala jeho pastorační činnost a která mu připravila často nepochopení, hořkosti, ba dokonce vyhnanství, ať dodá odvahy pastýřům, zasvěceným osobám i všem věřícím, aby milovali Kristovu Církev, aby se za ni modlili, pracovali a trpěli pro ni a nikdy ji neopustili a nezradili. Kéž nám tuto milost vyprosí od Boha Panna a Matka Boží, k níž svatý Anselm žil na zemi synovskou úctou: „Maria, moje srdce tě chce milovat“ – píše svatý Anselm – „můj jazyk horoucně touží tě chválit.“

L'Osservatore Romano

24. září 2009

Mezititulky redakce Světla

Překlad -lš-

JAN PAVEL II. CÍRKEVNÍM UČITELEM?

Irský biskup Michael Smith se domnívá, že Jan Pavel II. by mohl být jmenován učitelem Církve za mimořádný přínos k rozvoji církevní nauky v oblasti lidské sexuality a lidské důstojnosti.

V USA PŘIBYLO OSOB BEZ VYZNÁNÍ

Počet osob bez vyznání vzrostl v USA o 15 %. Bude-li tento trend pokračovat, bude v roce 2030 každý čtvrtý občan bez náboženského vyznání. Nicméně zatím v USA 76 % z 305 milionů jsou křesťané a 4 % jiného vyznání, takže USA nadále patří mezi srovnatelně zbožné země. Lidé bez vyznání nejsou automaticky ateisté. Nechtějí se vázat na určité náboženské vyznání. Jsou mezi nimi převážně muži.

ŽENY PORADKYNĚ BISKUPŮ

Ke 39 členům z afrického episkopátu, kteří tvoří africký synod, jmenoval Benedikt XVI. osm žen jako experty. Kromě nich se účastní synodu 20 dalších mužů. Mezi poradkyněmi je 5 řeholnic a tři významné ženy, činné v laických organizacích v Burundi, Nigérii a Tanzanii.

Kath-net

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

na pýše a ziskuchtivosti, tedy na jeho nejhorších stránkách, nikdy nemůže přinést člověku opravdové uspokojení, ale naopak ho naplňuje stále větší nenasytností a chamtivostí.

Hlavní slabinou každého takto lidsky vymyšleného systému je skutečnost, že jeho nezbytná pravidla, jimiž se má člověk řídit, předpokládají od něho v konečné instanci odpovědnost svědomí, že tato pravidla bude opravdu dodržovat. To vyžaduje nějakou svrchovanou autoritu, která existuje nezávisle na systému a kterou člověk uvědoměle a svobodně respektuje. Ale moderní lidé nechtějí uznávat jinou autoritu než sami sebe. Všechny snahy vytvořit takový systém, který by člověka donutil, aby byl sám o sobě spolehlivý a automaticky vylučoval nesvědomitost a nepoctivost, jsou marné. Takový systém by také zbavoval člověka jeho svobody a degradoval ho na jakousi „mechanickou součástku“ ve velkém stroji systému. Má to nahradit tzv. „zastřašovací systém“, ale ani ten nepřináší řešení, jednak proto, že není schopen definovat a postihnout všechny eventuální a stále proměnlivé situace selhání, nezodpovědnosti a podvodů, a jednak proto, že je sám značně zranitelný, protože ani na něj není spolehnutí: i zde se touha po zisku jako obecně platné hodnotě stává dokonce velmi výnosnou cestou, známou pod pojmem otevřená nebo skrytá korupce. Za situace, že neexistuje žádný pevný bod a nakonec na nikoho není spolehnutí, dříve nebo později nutně dojde ke zhroucení systému. Neklamnou předzvěstí jsou nevyhnutelné ekonomické krize.

Jestliže systém spoléhá, že pro člověka nejvyšší hodnotou a hlavním zdrojem motivace je ekonomický zisk, povážlivě tím degradije člověka: jeho lidská hodnota a důstojnost se již nezakládá především na rozvoji a kvalitě jeho lidství, tedy

na tom, čím je sám v sobě před Bohem, nýbrž na něčem, co hromadí mimo sebe, na míře pomíjivé hodnoty majetku. Ztráta takové vnější, zcela materiální hodnoty pak často vede ke hroucení osobnosti, která jiné hodnoty nezná. Za nadvlády ziskuchtivé mentality i to, co by mělo být nespornou předností hospodářského pokroku, se může obrátit ve svůj opak. Vidíme to např. na opakovaných velkých skandálech při produkci vadných potravin, na aférách s výrobky farmaceutického průmyslu, které neléčí, ale naopak škodí i vraždí, na škodlivých látkách obsažených ve výrobcích, bezohlednosti k životnímu prostředí i k lidem atd. Za všemi negativními a lidskou společností ohrožujícími jevy, za vši bídou, nespravedlností, válkami a násilím je bezohledná a nenasytná honba za majetkem. Svět a společnost ohrožují dokonce i ti, kteří svět spravují, protože nesledují ve skutečnosti zachování řádu a obecní blaha, ale jsou to lobbisté, usilující v první řadě o skupinový a osobní ekonomický prospěch bez ohledu na prospěch společnosti. Horentní zadluženost hospodářsky nejvyspělejších států, která se stále prohlubuje, ukazuje prakticky na konečnou nefunkčnost tohoto systému. Zadluženost státu nemá jinou příčinu, než že jeho pokladna je děravá a jeho prostředky nekontrolovaně odtékají ve velkém skrytými kanály do soukromých kapes a přestávají být veřejně prospěšné.

Ale tím nejhorším důsledkem celého systému je praktický odvrát od Boha ke knížeti tohoto světa. Pro společnost, která staví svou existenci a budoucnost na touze po zisku jako na nejvyšší hodnotě, je pravda evangelia s jeho Horským kázáním naivní utopií náboženského fantasy. Božský Kazatel však na nebezpečí této lidské náklonnosti velmi jasně poukázal: „Jak těžko vejdu boháči do nebeského krá-

lovství!“ To neřekl Pán Ježíš ani o cizoložnících, ani o jiných hříšnících. Přitom vlastní překážka pro nebeské království tu nespochívá v samotném majetku, protože ten nepředstavuje ještě něco samo o sobě hříšného a nedovoleného. Bohatství však patří k pozemským věcem, které nejvíce útočí na sklony ke zlému, dokážou zcela zaslepit člověka a žít v něm dispozice pro celou řadu závažných hříchů. K nim se řadí především pýcha, závist, lakomství a bezcitnost a za nimi následuje požitkářská rozmařilost a zvrácenost.

Evangelium nikdy nebylo, není a nebude utopií. Kdo je čte bez předsudků a s otevřeností, musí přiznat, že Pán Bůh má o našem životě zcela jiné představy, a jsou to představy nejmoudřejšího Otce, který nás nekonečně miluje a nechce nic jiného než naše dobro. Zahrnuje nás k tomu dary, které neplní kapsu, ale přesahují všechno naše pomýšlení. „Neboj se, malé stáde. Otcí se zalíbilo, že vám dá království.“ Je zajímavé, že tato tak optimistická věta byla řečena právě v kontextu s výzvou, abychom se nezatěžovali tím, že pečujeme horečně o svůj majetek, ale abychom přenechali tuto starost nebeskému Otci, protože jsme pro něho dražší než mnoho vrabců, kteří nesejí ani nežnou, ani neshromažďují do stodol, a on se o ně pečlivě stará. První křesťané měli za to, že tato slova platí pro všechny Kristovy učedníky. Dnes je tomu zcela jinak, i když existují stále výmluvné příklady, že těm, kteří opravdu hledají Boží království, je všechno ostatní přidáno a nic jim neschází. Ti ostatní křesťané se často spíše podobají bohatému mládenci z evangelia. Nejdříve spěchal za Pánem s velkým nadšením, ale pak odchází od něho smutný a zklamaný. Jak je to možné? Kdyby to se svou touhou po dokonalosti myslel opravdu bezvýhradně, obětoval by cokoliv, aby svého cíle dosáhl. Ale jeho představa dalšího života zřejmě počítala i s jeho bohatstvím, které si zamiloval, protože licho-

tilo jeho sebevědomí, a toto sebevědomí si chtěl ještě vylepšit. Je to příklad člověka, který by rád sloučil službu Bohu i s tím, co nám nabízí tento svět. Chtěl spojit to, co bylo neslučitelné.

Abychom se vyhnuli jeho smutku, raději se Pána na takové zásadní věci ani neptáme a hledáme si svoje řešení. Navzdory výzvě apoštola, abychom se nepřizpůsobovali tomuto světu, vymýšlíme způsoby, jak smířit křesťanství s bludnými cestami, které si pro sebe vymyslel svět. Ale to je spojeno s nebezpečím, že se z křesťanství stane jen planý odvar, který nejen že neláká ty, kteří stojí mimo, ale zajídá se nakonec těm, kteří jsou uvnitř a odchází. I když není v naší moci změnit smýšlení světa, je v naší moci zůstat věrný evangeliu a nesmiřovat se s duchem světa, ve kterém jsme takřka utopeni. Jestliže je to tak obtížné pro nás, oč těžší to bude pro naše děti. Naším nejzávažnějším úkolem je vyzbrojit naše děti, aby nesplynuly s obecnou mentalitou. Musíme jim předávat od samého počátku nejen potřebné znalosti a vědomosti, které jsou základem křesťanského uvědomění, ale vzdělávat je také opravdovými prožitky a zkušenostmi, jak krásné, radostné a pro všechny užitečné je žít podle evangelia. Víme z životopisů svatých, že ti, kteří se pak ve svém životě vyznamenali jako největší příklady milosrdné lásky, již jako děti prožívali radost, když navštěvovali chudé, rozdávali jejich dětem své hračky a posluhovali nemocným. Zažili tak opravdovou a trvalou radost, jakou nikdy nepřináší sobecké hromadění. Kdyby to byl mládenec z evangelia zkusil aspoň s částí svého majetku, byl by ho nakonec prodal všechno a mohl vstoupit do dějin nikoliv jako zklamaný anonymní bohatec, ale jako příklad velkodušného následování Krista, jako byli Levi nebo Zacheus a věrní Ježíšovi učedníci. To jsou příklady, které mohou vyvést svět z jeho krize, která je především krizí srdce.

-/š-

Pondělí 19. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE
6:05 Evangelium 6:15 Octava dies (545): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Kaple v poušti 6:55 Pod nebesy (4. díl) 7:45 Pro vita mundi (126): Pavel Tunák 8:25 Čteme z křesťanských periodik [L] 8:35 Noční univerzita: Ing. Stanislav Juránek - Křesťané a politika 9:15 Zpravodajské Noeviny 9:25 Druhé čtení 9:50 Noekreace aneb Vandrování (7. díl) 10:00 Bioenergy in Motion 10:50 Na koberečku (70) 11:05 Ztracená ovečka 11:30 Nigérie - Dialog pro život 11:40 Pro zdraví (25): Oftalmologia 11:45 Pavel, dobrodruh víry (7. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Pocta českým světům 2009 13:05 Trdlinky pro osmě 13:20 V zemi Mayů a Inků 14:10 Milan Danihel Guru 14:40 Michaela 14:55 Brazílie - Volání Boha 15:15 Léta letí k andělům (32): Jiří Strach 15:35 Domov důchodců v Buchlovicích 15:50 Pro zdraví (25): Oftalmologia 16:00 H2Onews 16:10 Přijeme si ... 16:30 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti 17:00 NOEparáda (35. díl) [L] 17:25 Cesty za poznáním: Kanada 18:15 Noekreace aneb Vandrování (7. díl) 18:25 Kaple v poušti 18:35 Báječná show (1. díl) 18:45 Velkonočné pátrání 19:05 Světlo pro Evropu (5. díl) 19:30 Klauzura 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:05 Harfa Noemova III. (7. díl) [P] 20:25 Na koberečku (70) 20:40 Cesty za poznáním: Francie 21:30 Pod nebesy (4. díl) 22:20 Noční univerzita: manželé Svobodovi - Jak nás děti vychovávají ve víře 23:10 Brazílie - Volání Boha 23:30 Octava dies (545): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Pocta českým světům 2009 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 20. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE
6:05 H2Onews 6:15 Noční univerzita: Ing. Stanislav Juránek - Křesťané a politika 6:55 Kulatý stůl na téma: Ostrava - město kultury 8:25 Brazílie - Volání Boha 8:45 Cesty za poznáním: Francie 9:35 Na větrné hůrce 9:55 Přijeme si ... 10:15 Světlo pro Evropu (5. díl) 10:40 Bioenergy in Motion 11:30 Michaela 11:45 Báječná show (1. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Koncert pro všechny 13:05 Octava dies (545): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:35 Cesty za poznáním: Francie 14:25 Milan Danihel Guru 14:55 Statečný kněz 15:50 Pro zdraví (25): Oftalmologia 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Pro vita mundi (132): P. Jan Vallo 16:50 Světlo pro Evropu (5. díl) 17:10 Harfa Noemova III. (7. díl) 17:35 Na větrné hůrce 17:55 Brazílie - Volání Boha 18:15 Noeland (4) 18:35 Báječná show (1. díl) 18:45 Velkonočné pátrání 19:05 Cesta k andělům (15): Osamu Okamura 19:45 Pro zdraví (25): Oftalmologia 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Bez hábitu (27): Obláti 21:05 Zpravodajské Noeviny 21:15 Čteme z křesťanských periodik 21:20 Pearl Harbor - Válka v Pacifiku (9/16) [P] 21:55 Pro vita mundi (126): Pavel Tunák 22:35 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti 23:05 Modlitby se zpěvy Taizé 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Koncert pro všechny 0:10 Hlubinami vesmíru 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 21. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P]
6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Pearl Harbor - Válka v Pacifiku (9/16) 6:45 Na větrné hůrce 7:05 Světlo pro Evropu (5. díl) 7:30 Statečný kněz 8:25 Na koberečku (70) 8:40 Léta letí k andělům (32): Jiří Strach 9:00 Čteme z křesťanských periodik 9:10 Milan Danihel Guru 9:40 Harfa Noemova III. (7. díl) 10:00 Ztracená ovečka 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Pro vita mundi (126): Pavel Tunák 12:45 Michaela

13:00 Noční univerzita: Ing. Stanislav Juránek - Křesťané a politika 13:40 Přijeme si ... 14:00 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti 14:30 Na koberečku (70) 14:45 Brazílie - Volání Boha 15:05 Cesty za poznáním: Francie 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Na větrné hůrce 16:30 Milan Danihel Guru 17:00 GOODwillBOY: Press [P] 17:30 NOEparáda (35. díl) 18:00 Studentská mše: mše svatá z ostravsko-opavského biskupství se studenty středních a vysokých škol [L] 19:00 Báječná show (2. díl) 19:10 Octava dies (545): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 19:40 Čteme z křesťanských periodik 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Jen Bůh [P] 20:30 Přijeme si ... [P] 20:50 Denní stacionář s dílnami pracovní terapie 21:00 Harfa Noemova III. (7. díl) 21:20 Brazílie - Volání Boha 21:40 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 23:10 Cesty za poznáním: Francie 0:00 H2Onews 0:10 Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem 0:50 Pearl Harbor - Válka v Pacifiku (9/16) 1:20 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 22. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P]
6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Pro vita mundi (132): P. Jan Vallo 6:55 Noční univerzita: manželé Svobodovi - Jak nás děti vychovávají ve víře 7:45 Koncert pro všechny 8:45 Noekreace aneb Vandrování (7. díl) 8:55 Přijeme si ... 9:15 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti 9:45 Na koberečku (70) 10:00 Na větrné hůrce 10:20 Brazílie - Volání Boha 10:40 Milan Danihel Guru 11:10 Michaela 11:25 Noeland (4) 11:45 Báječná show (2. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [P] 12:05 Cesty za poznáním: Danube Watermeadow, Who Tee-ow Shah, Red Rock Canyon 12:35 Pro vita mundi (126): Pavel Tunák 13:15 Octava dies (545): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:45 GOODwillBOY: Press 14:15 NOEparáda (35. díl) 14:40 Léta letí k andělům (32): Jiří Strach 15:00 Statečný kněz 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Kaple v poušti 16:20 Harfa Noemova III. (7. díl) 16:40 Cesty za poznáním: Francie 17:30 Pro zdraví (25): Oftalmologia 17:35 Nigérie - Dialog pro život 17:45 Pro vita mundi (132): P. Jan Vallo 18:25 Putování ostatků svatého Vojtěcha 18:35 Báječná show (2. díl) 18:45 Pod nebesy (4. díl) 19:35 Michaela 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (12. díl) 21:05 Západní Tibet [P] 21:30 Na větrné hůrce 21:50 Zpravodajské Noeviny 22:00 Noční univerzita: Ing. Stanislav Juránek - Křesťané a politika 22:40 Brazílie - Volání Boha 23:00 Octava dies (545): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:30 Pearl Harbor - Válka v Pacifiku (9/16) 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Pro vita mundi (126): Pavel Tunák 0:50 Denní stacionář s dílnami pracovní terapie 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 23. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P]
6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Jen Bůh 6:40 GOODwillBOY: Press 7:10 NOEparáda (35. díl) 7:35 Bez hábitu (27): Obláti 8:35 Putování ostatků svatého Vojtěcha 8:45 Na koberečku (70) 9:00 Kulatý stůl na téma: Ostrava město kultury 10:30 Pro vita mundi (126): Pavel Tunák 11:10 Harfa Noemova III. (7. díl) 11:30 Michaela 11:45 Báječná show (2. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Octava dies (545): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 12:35 Pro vita mundi (132): P. Jan Vallo 13:15 Světlo pro Evropu (5. díl) 13:40 Na větrné hůrce 14:00 Kulatý stůl na téma: Ostrava město kultury 15:30 Harfa Noemova III. (7. díl) 15:50 Denní stacionář s dílnami pracovní terapie 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Pro vita mundi (132): P. Jan Vallo

16:50 Brazílie - Volání Boha 17:10 Pro vita mundi (126): Pavel Tunák 17:50 Noeland (4) 18:10 Velkonočné pátrání 18:35 Báječná show (3. díl) 18:45 Tibet západní 19:10 Jen Bůh 19:35 Na koberečku (70) 19:45 Pro zdraví (25): Oftalmologia 19:50 H2Onews [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Matka Markéta - maminka Dona Bosca 21:20 Zpravodajství 41. dětského filmového a televizního festivalu Otty Hofmana v Ostrově (2) 21:25 Octava dies (545): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 21:55 Noční univerzita: manželé Svobodovi - Jak nás děti vychovávají ve víře 22:45 NOEparáda (35. díl) 23:10 Milan Danihel Guru 23:40 Denní stacionář s dílnami pracovní terapie 23:50 Čteme z křesťanských periodik 0:00 H2Onews 0:10 Pearl Harbor - Válka v Pacifiku (9/16) 0:40 Přijeme si ... 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 24. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P]
6:05 H2Onews 6:15 Matka Markéta - maminka Dona Bosca 7:30 Pro vita mundi (126): Pavel Tunák 8:10 Pro vita mundi (132): P. Jan Vallo 8:50 Čteme z křesťanských periodik 9:00 Přijeme si ... 9:20 Velkonočné pátrání 9:45 Noeland (4) 10:00 GOODwillBOY: Press 10:30 NOEparáda (35. díl) 10:55 Brazílie - Volání Boha 11:15 Cesty za poznáním: Kalahari, Vodopády jižního Islandu, Lofoten 11:45 Báječná show (3. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Angelus Domini 12:05 Koncert pro všechny 13:05 Noekreace aneb Vandrování (7. díl) 13:15 Tibet západní 13:40 Zpravodajské Noeviny 13:50 Statečný kněz 14:45 Kaple v poušti 14:55 Harfa Noemova III. (7. díl) 15:15 Na větrné hůrce 15:35 Putování ostatků svatého Vojtěcha 15:45 Čteme z křesťanských periodik 16:00 H2Onews 16:10 Otec Erich Fink z obdivuhodného Ruska: Všechny mé děti 16:40 Bez hábitu: Paulání 17:40 Brazílie - Volání Boha 18:00 Západní Tibet 18:25 Denní stacionář s dílnami pracovní terapie 18:35 Báječná show (3. díl) 18:45 Na koberečku (70) 19:00 Kaple v poušti 19:10 Jen Bůh 19:35 Druhé čtení [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Cesta k andělům (16): P. Miroslav Herold SI 20:55 Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem 21:35 Noční univerzita: Jiří Černý - V Ježíšově škole modlitby [P] 22:15 Harfa Noemova III. (7. díl) 22:35 Druhé čtení 23:00 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (12. díl) 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Západní Tibet 0:35 Jen Bůh 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Neďele 25. 10. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P]
6:05 H2Onews 6:15 Evangelium [P] 6:25 Druhé čtení 6:50 Čteme z křesťanských periodik 7:00 Bez hábitu (27): Obláti 8:00 Noční univerzita: manželé Svobodovi - Jak nás děti vychovávají ve víře 8:50 Vzdělávání v Nigérii 9:00 Cesta k andělům (16): P. Miroslav Herold SI 9:50 Evangelium 10:00 Přenos mše svaté ze Slovenska [L] 11:10 Tibet západní 11:35 Putování ostatků svatého Vojtěcha 11:45 Denní stacionář s dílnami pracovní terapie 12:00 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. [L] 12:15 Čteme z křesťanských periodik 12:25 Zpravodajský souhrn týdne 12:55 Pro zdraví (25): Oftalmologia 13:00 Přijeme si ... [P] 13:20 Noční univerzita: Jiří Černý - V Ježíšově škole modlitby 14:00 Cesta k andělům (16): P. Miroslav Herold SI 14:50 Cesty za poznáním: Francie 15:40 Jen Bůh 16:05 Světlo pro Evropu (5. díl) 16:30 Cesty za poznáním: Kalahari, Vodopády jižního Islandu, Lofoten 17:00 Noeland (4) 17:20 Otec Pio 18:50 GOODwillBOY: Press 19:20 NOEparáda (35. díl) 19:50 Evangelium 20:00 Z pokladů duše 20:05 Octava dies (546): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 20:35 Noekreace aneb Vandrování (8. díl) [P] 20:45 Absolventský koncert 2009 21:45 Druhé čtení 22:10 Čteme z křesťanských periodik 22:20 Noční univerzita: manželé Svobodovi - Jak nás děti vychovávají ve víře 23:10 Brazílie - Volání Boha 23:30 Milan Danihel Guru 0:00 Zpravodajský souhrn týdne 0:30 Na větrné hůrce 0:50 Vzdělávání v Nigérii 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

VĚZENÍ PRO OCHRÁNCE ŽIVOTA?

Rakouští zelení navrhuji zákon, podle kterého by měli být stíháni ochránci života, protože prý omezují lidskou svobodu a obtěžují ženy. To prý má na ženy negativní vliv po stránce psychologické i zdravotní. Návrh má však malé vyhlídky na přijetí.

JE POTŘEBNÝ PROSTOR PRO VÍRU

Bývalý britský ministerský předseda Tony Blair vystoupil na mítinku v Riminu před 15 000 posluchači. Citoval několikrát papežovy encykliky a doporučil je k opakovanému čtení jako obranu proti relativismu. Podle něho člověk bez Boha neví, kam má jít, a vědět to je v globalizovaném světě velice důležité. V mnohokulturní společnosti je třeba mít respekt k identitě našich národů, ve které po dlouhá staletí vyrůstaly. Víra a rozum jsou spojenci a nikdy protiklady. Dát víře místo je nezbytné i v 21. století.

SPORY O OSTATKY P. PIA

Soud ve městě Foggia řeší stížnost, podle které Sdružení ctitelů P. Pia protestuje proti exhumaci kapucinského světce a proti plánovanému přemístění jeho ostatků z chrámu Santa Maria delle Grazie do nového velkého kostela v San Giovanni Rotondo.

Kath-net

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory pořádá ve dnech **12. – 13. 11. 2009 celostátní setkání animátorů seniorů**. Přednášející: prof. Jan Sokol, Mons. Tomáš Holub, Mons. Aleš Opatrný, P. Mgr. Marek Orko Vácha a další. V rámci setkání bude sloužena i mše svatá se světicím biskupem českobudějovickým Mons. Pavlem Posádem. **Místo konání:** Adalbertinum – Hradec Králové. **Informace a přihlášky:** Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661 nebo 737 215 328 • e-mail: dcs@diecezezhk.cz nebo jakonvic@diecezezhk.cz • web: <http://seniori.diecezezhk.cz> (on-line přihláška) nebo www.animatori.cz.

Výstava PŘÍBĚH MARIÁNSKÉHO SLOUPU probíhá až do 3. listopadu 2009 v Muzeu Karlova mostu, Křižovnické náměstí 3, Praha 1. Otevřeno denně od 10 do 18 hodin. Vystaven je originální fragment tváře původní sochy Panny Marie. Dále lze zhlédnout fotografie, texty, dokumentární filmy i kamenné díly nově vznikajícího sloupu. Více na <http://marianskysloup.info>.

Vydáváme **PUZZLE PAPEŽE A KOSTELŮ** (260 dílků), **PUZZLE BETLÉMA** (260, 480 a 912 dílků) a **PANORAMA BETLÉMA** (494 a 920 dílků). **Cena s poštovným je 150, 250 a 350 Kč.** **Objednávky:** Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 87/20, 674 01 Třebíč • e-mail: trebicmartin@volny.cz • tel. 568 841 532 • SMS 728 133 220. Více na www.volny.cz/trebicmartin. Zašleme do měsíce.

Liturgická čtení

Neděle 18. 10. – 29. neděle v mezidobí
1. čt.: Iz 53,10-11
Ž 33(32),4-5.18-19.20+22
Odp.: 22a (*At spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.*)
2. čt.: Žid 4,14-16
Ev.: Mk 10,35-45
Slovo na den: Nepřišel, aby si nechal sloužit.

nebo: Den modliteb za misie
1. čt.: Iz 2,1-5
Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4.5-6
Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
2. čt.: Řim 10,9-18
Ev.: Mt 28,16-20
Slovo na den: Já jsem s vámi.

Pondělí 19. 10. – nez. pam. sv. Jana de Brébeuf, Izáka Joguese a druhů nebo sv. Pavla od Kříže
1. čt.: Řim 4,20-25
Lk 1,69-70.71-72.73-75
Odp.: 68 (*Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil svůj lid.*)
Ev.: Lk 12,13-21
Slovo na den: Chraňte se před každou chamtivostí!

Úterý 20. 10. – ferie
1. čt.: Řim 5,12.15b.17-19.20b-21
Ž 40(39),7-8a.8b-9.10.17
Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
Ev.: Lk 12,35-38
Slovo na den: Bedra přepásaná.

Středa 21. 10. – ferie
1. čt.: Řim 6,12-18
Ž 124(123),1-3.4-6.7-8
Odp.: 8a (*Náš pomoc je ve jménu Hospodina.*)
Ev.: Lk 12,39-48
Slovo na den: Kdo nic nepřipraví a nezařídí, dostane mnoho ran.

Čtvrtek 22. 10. – ferie
1. čt.: Řim 6,19-23
Ž 1,1-2.3.4+6
Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)
Ev.: Lk 12,49-53
Slovo na den: Rozdělení.

Pátek 23. 10. – nez. pam. sv. Jana Kapistránského
1. čt.: Řim 7,18-25a
Ž 119(118),66.68.76.77.93.94
Odp.: 68b (*Nauč mě, Hospodine, svým příkazům!*)
Ev.: Lk 12,54-59
Slovo na den: Jak to, že nedovedete posoudit tuto dobu?

Sobota 24. 10. – nez. pam. sv. Antonína Marie Klareta nebo sobotní pam. Panny Marie
1. čt.: Řim 8,1-11
Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
Ev.: Lk 13,1-9
Slovo na den: Snad přistě ovoce ponese.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

17. – 24. ŘÍJNA 2009

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 10.		PO 19. 10.		ÚT 20. 10.		ST 21. 10.		ČT 22. 10.		PÁ 23. 10.		SO 24. 10.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	722	814	831	933	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	722	814	1565	1767	847	951	862	967	878	984	1566	1769	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	722	814	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	721	814	722	815	840	943	856	960	871	977	887	994	904	1012	722	815
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	722	814	722	814	1565	1767	857	961	872	977	888	995	1566	1769	723	816
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM TÝDENÍKU SVĚTLO NA ROK 2010

CENA ZA JEDEN VÝTISK SVĚTLA V ROCE 2010 BUDE 10 Kč

1. Odběratelé, kteří již **odebírají 1–10 kusů** (včetně) Světla týdně, najdou všechny informace spolu s příloženou **složenkou** v tomto čísle Světla. Pokud patříte do této skupiny a složenkou uvnitř nenajdete, ozvěte se prosím na naši adresu uvedenou v bodě 4.
2. Odběratelé, kteří již **odebírají 11 a více kusů** Světla týdně, budou dostávat **faktury** vždy začátkem měsíce, čtvrtletí, pololetí či roku, stejně **jako dostávali v tomto roce**. První faktura jim tedy přijde ve Světle č. 1/2010. Pokud chcete provést nějaké **změny v odběru** (počet kusů, adresa, termíny fakturace), prosíme, abyste je nahlásili nejpozději **do 7. prosince 2009 na adresu uvedenou v bodě 4**. Nezapomeňte uvést své odběratelské číslo z pravého rohu adresky.
3. Odběratelé, kteří si kupují Světlo od hromadných distributorů (např. v kostele), mohou pokračovat v tomto odběru i nadále.
4. Ti zájemci, kteří **ještě týdeník Světlo neodebírají** a chtěli by si jej předplatit na rok 2010 se zasláním na svou adresu, mohou si jej objednat na adrese:
Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1
tel./fax: 585 220 626, e-mail: mrtva@maticecm.cz
Složenkou vložíme do první zásilky Světla.

VÝHODY PRO ODBĚRATELE SVĚTLA:

- při odběru **10–19 kusů** – 10% sleva z prodejní ceny
- při odběru **20–49 kusů** – 15% sleva z prodejní ceny
- při odběru **50–99 kusů** – 20% sleva z prodejní ceny
- při odběru **100 a více kusů** – 25% sleva z prodejní ceny

Na jaře a na podzim 2010 uveřejníme ve Světle nabídku knih, kde poskytneme našim odběratelům **15% slevu z prodejních cen našich titulů** a 10% slevu z prodejních cen některých vybraných knih z jiných nakladatelství.

**Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu
17. 10. a všechny následující soboty do 19. 12. 2009 v době od 9 do 12 hodin.**

772 00 Olomouc 2
147/2002
P. P.

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1